

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЕРЕДА
7 квітня
2004 року

№ 65 (3315)

Державний працює і платить зарплату

Керченський судноремонтний завод — одне з небагатьох у цьому місті і в усьому Криму підприємств, не доведене до занепаду

(Фоторепортаж на 6-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

ХОЧЕШ В РАДУ — ВСТУПИ ДО ПАРТІЇ

Ранкове засідання 6 квітня

Певно, ще жодного разу депутатський корпус місцевих органів самоврядування так пильно не стежив за перебігом подій у Верховній Раді, як учора. В сесійній залі вирішували долю законопроекту про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів. Принциповий момент документа — формування самоврядних органів за партійним принципом, тобто на пропорційній основі. А це означає, що кожен, хто хоче потрапити до місцевих самоврядних органів, мусить заручитися партійною підтримкою. А як бути позапартійним агрономам, зоотехнікам, головам КСП, яким більше болять господарські проблеми, аніж політика?

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ОФІЦІЙНО

Рівень відносин між Києвом та Тріполі — високий

Сьогодні завершується перший офіційний візит в Україну Секретаря Вищого Народного Комітету (прем'єр-міністра) Лівії Шокрі Мохамеда Ганема

В рамках візиту відбулися його зустрічі з Головою ВР Володимиром Литвином, Президентом Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Віктором Януковичем, Міністром закордонних справ України Костянтином Грищенком. Візит був покликаний закріпити вже досягнуті домовленості між двома країнами (у жовтні минулого року Президент України відвідав Тріполі).

(Закінчення на 2-й стор.).

Домовилися про обмін візитами

Президент України Леонід Кучма мав телефонну розмову з Президентом Грузії Михайлом Саакашвілі. **Як повідомляє прес-служба Президента,** глави держав домовилися про обмін візитами, дати яких незабаром буде погоджено.

ЄС посилює безпеку в небі

Європейський парламент схвалив нову директиву. Вона має підвищити безпеку авіаперевезень і стосується авіакомпаній з країн—нечленів Євросоюзу. Нові правила передбачають, що літаки з «третіх» держав (зокрема і з України) та їхні команди можуть бути перевірені в аеропортах ЄС за наявності підозр у недотриманні таких норм безпеки, які мають місце в союзі. Від країн-членів директива вимагає інформувати Європейську комісію про випадки виявлення відповідних негараздів, водночас Єврокомісії надано повноваження поширювати заборони або обмеження, запроваджені проти «порушників» тією чи іншою країною Євросоюзу, на решті його території.

Немає шкоди — немає вини?

Учора литовські парламентарії мали голосувати за чи проти відставки свого президента Роландаса Паксаса

Його обвинувачують у серйозному порушенні Конституції. Зокрема, у поширенні секретної інформації та незаконному наданні литовського громадянства за винагороду російському бізнесмену, обвинуваченому у зв'язках з організованою злочинністю. Паксаса визнано винним також у перевищенні службових повноважень.

У своєму зверненні Паксас назвав їх абсурдними, проте визнав, що припускався помилок. Президент Литви не раз заявляв, що добровільно не піде зі своєї посади.

«ГАРЯЧА» ЛІНІЯ

Польські візи: залізна завіса чи проста формальність

Сьогодні, об 11 годині на ваші запитання відповість Генеральний консул Республіки Польща в Києві СИЛЬВЕСТЕР ШОСТАК.

Чекаємо на ваші запитання по телефону: (044)456-72-63.

Можна заздалегідь надіслати запитання за електронною адресою: inter@golos.com.ua.

Я ВАМ ПИШУ

Набридло дивитися нісенітницю!

Нам, жителям Фрунзівки, особливо старшому поколінню, яке має старі телевізори, просто нема чого по них дивитися. Для нас доступні всього два канали «1+1» і «Інтер», але що вони показують? Насильство, розпусту, рекламу... Та ще велика частина реклами, як то кажуть, — ні розуму ні серцю. Чому і старий і малий мусять дивитися таку нісенітницю?

Дмитро МАКОВЕЙЧУК,
інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Фрунзівка
Одеської області.

БЛІЦОПИТУВАННЯ — КИЇВ

Як ви оцінюєте роботу свого дільничного лікаря?

Олена, мама піврічного Северина:

— Дільничні педіатр і медсестра в нас чудові. Їх навіть викликати не треба, самі приходять, телефонують і цікавляться, як почувається син. Навіть у вихідний нас без виклику лікар відвідав. А дорослого дільничного я не знаю. Якось спробувала викликати його — спина почала боліти. Зателефонувала до поліклініки, а мені кажуть: мовляв, ви що, думаєте, одна на дільниці?..

Валентина Іванівна, пенсіонерка:

— Якщо чесно, лікаря викликаю не для лікування, а для спілкування. Усі свої болячки знаю, як і чим з ними боротися, — теж. А серце прихопить, от і дзвоню в поліклініку. Прийде дільнична наша. Послухає мене і трубкою своєю, і вухами. І мені полегшає.

Володимир, менеджер рекламної компанії:

— Я з дільничним лікарем незнайомий. Та й навіщо він мені? Лікарняних я не беру, у комерційній фірмі це не заохочується.

Григорій Павлович, держслужбовець:

— Добре оцінюю. Мій дільничний терапевт працює сумлінно.

Марина Миколаївна, учителька:

— Я свою дільничну завжди намагаюся нагодувати. Робота в неї невдячна: бігає півдня по квартирах, а потім ще на прийомі в поліклініці сидить. Втомлюється. Мені її шкода...

Записала Ольга ВАУЛІНА.

Коротко про важливе

Учора

■ У Києві проведено «круглий стіл» на тему: «Необхідність страхування аграрного сектора України. Можливості та перспективи».

Сьогодні

■ Головне управління охорони здоров'я столиці розпочинає спеціалізовану акцію «Здорова нація — сильна держава». Акція триватиме до 10 квітня.

Завтра

■ У Севастополі за участю представників 24 країн світу відбудеться міжнародний бізнес-форум «Севастополь і його інвестиційна привабливість».

У НОМЕР

Крим пересіває померзле

Квітневі заморозки знищили на півострові десятки тисяч гектарів посівів зернових і кормових культур. Також загинула зав'язь плодів аличі, сливи, абрикоси, персиків і черешні. Менше постраждали виноградники й яблуневі та грушеві сади. Звертаючись до уряду по допомогу, аграрії і самі рук не опускають — оптимальні строки ще дозволяють пересіяти деякі культури, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

Повінь завдає клопоту

Почалася повінь на Чернігівщині. Дніпро оточив своїми водами села Новосілки, Радуль, Суслівку, Кукарі, Плехтіївку. У Сосницькому районі Десна затопила автодорогу між Малим Устям та Великим Устям довжиною 50 метрів. Мешканці відрізаних населених пунктів забезпечені продуктами харчування і товарами першої необхідності. У населених пунктах Ріпкинського району, відрізаних і підтоплених повеневими водами, працює оперативна група управління з питань надзвичайних ситуацій облдержадміністрації, **повідомляє наш власний кореспондент Сергій ПАВЛЕНКО.**

Підпалив траву, а спалахнув ліс

Майже 50 окремо розташованих сосон і 46 гектарів рукотворного хвойного лісу згоріло через недбалість мешканця села Івано-Дар'ївка Артемівського району, що на Донеччині. Селянин вирішив навести лад на ділянці для випасу худоби і підпалив торішню траву. Вогонь швидко поширився, охопив окремі сосни, а потім перекинувся і на ліс. Заподіяні навколишньому середовищу збитки оцінено в 4,5 мільйона гривень. За фактом пожежі ведеться розслідування, **повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.**

Робітники «Серпа і Молота» знову взяли в облогу облдержадміністрацію

На центральному майдані Харкова знову протестують сотні робітників і пенсіонерів знаменитого колись моторобудівного заводу «Серп і Молот». Масові акції заводчани пояснюють тим, що їх знову обдурили з виплатою заборгованості у зарплаті. Відповідно до графіка, складеного після втручання в ситуацію голови облдержадміністрації Євгена Кушнарьова, ще минулого місяця робітники мали одержати 1 мільйон 700 тисяч гривень з більш як 10-мільйонного боргу. Але грошей так і не дочекалися. До пікетників вийшов помічник керівника області і вкотре пообіцяв, що до кінця тижня борг буде виплачено, **повідомляє наш власний кореспондент Микола КОСИЙ.**

ПЕРЕДПЛАТИЛИ І ВИГРАЛИ

«Я завжди спочатку помрію, потім дію і чекаю результату»

І він не забарився: подружжя Население з Конотопа передплатили «Голос України» і одержали в редакції грошовий подарунок — тисячу гривень.

— Жодного разу нічого не вигравали, хоч і надсилали копії квитанцій. Коли я знову вирішила надіслати квитанцію, чоловік з мене ще й покепкував, мовляв, можеш те все викинути. Ні, кажу йому, машину нам не виграти, три тисячі — забагато, дві — теж малоймовірно, а ось одна — буде наша! Я завжди спочатку помрію, потім дію і чекаю результату. І дочекалася! Тепер буде чим заплатити за навчання онука, студента другого курсу Ніжинського державного педагогічного університету.

Отака, виявляється, наша «інвестиція»!

Євгенія Василівна та Іван Семенович разом вже майже п'ятдесят років, виростили двох дітей.

Нині подружжя на заслуженому відпочинку.

— Цікаво все, та найбільше мені до вподоби сторінки, де йдеться про політику і економіку. Любимо «Сім'ю». Одне слово — читаємо з першої до останньої сторінки.

Оксана КАЛУГІНА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Україна пропонує Лівії долучитися до проекту Ан-70

ПОЛІТИКА

Хочеш в Раду — вступи до партії

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНКА

Ранкове засідання 6 квітня

(Початок на 1-й стор.).

Проте спочатку перебіг подій у сесійній залі прикував увагу вужчого кола місцевих депутатів — членів бюджетних комісій органів самоврядування. Фракції «Наша Україна» і БЮТ одразу взяли півгодинний тайм-аут з приводу «масштабного заниження, а по суті, фальсифікації бюджету-2004» . На це від імені обох фракцій звернув увагу колег «нашоукраїнець» Віктор Пинзеник. Він називав мільярдні суми, які, на думку опозиційних фахівців, приховано в бюджетних нетрях. А тому обидві фракції вимагали внести до порядку денного два законопроекти, що передбачають зміну рівня мінімальної зарплати, підвищення платні лікарям, педагогам тощо. Цікаво, що представник СПУ Володимир Співачук зауважив на це однодумцям із опозиції: всі бюджетні проблеми зникнуть, коли буде змінено політичну владу, заради чого слід приймати закон про вибори до місцевих органів.

Як відомо, напередодні було чимало пропозицій з приводу процедури розгляду закону про вибори депутатів місцевих рад, сільських, міських голів. Як наслідок, з'явилося три проекти постанов про неприйнятність цього доленосного для політичної реформи законопроекту. Виступаючи від імені авторів проектів постанов Сергій Матвієнков («Регіони України»), Анатолій Рахансьский (фракція партій ППУ і ТУ) та Юрій Кармазін («Наша Україна») звернули увагу колег на порушення низки статей Конституції України, закладені в законопроект. Зокрема, в разі прийняття закону народ позбавляється конституційного права бути обраним до органів місцевої влади. Знівелюється закладений Конституцією принцип створення і діяльності територіальних громад. Сергій Матвієнков вказав, що новий закон відстоює інтереси лише трьох відсотків громадян-партійців, заявляв про спроби розігнати по політичних квартирах місцеві органи влади. Юрій Кармазін назвав це наміром партійних вождів уберегти «торгові марки» своїх партій. Окрім того, випирали й регіональні інтереси. Адже, як заявив Анатолій Раханський, у законопроекті закладено норму, котра зводить статус Верховної Ради Криму до статусу місцевих рад, і тому передав колегам прохання ста кримських депутатів вилучити відповідні норми із документа.

Однак усі три проекти постанов набрали від 121 до 138 голосів «за», отже, їх було відхилено. Тож приступили до розгляду законопроекту про вибори до органів місцевого самоврядування по суті. Від імені тимчасової спеціальної комісії Олександр Мороз нагадав про 783 поправки до цього законопроекту. З них 55 поправок робоча група визнала такими, що юридично редагують норми документа. Згадав доповідач і про три блоки поправок, які виходять за межі концепції про пропорційні вибори на місцях. Зокрема, це вибори до ВР АРК, поправки, що стосуються мажоритарної системи тощо. З ними потрібно було визначатися. Своєрідним лакмусовим папірцем стала пропозиція депутата Сергія Іванова про вилучення з назви закону термінів, які регламентують вибори до Верховної Ради Кримської автономії. Однак за поправку проголосували лише 35 депутатів, вочевидь ті, хто представляє кримський півострів. Як наслідок, автоматично було вилучено і решту норм, що не давали змоги цьому документові регламентувати вибори до ВР Криму. Відхилено й іншу не менш принципову поправку про вибори водночас із головами міст і селищ керівників відповідних держадміністрацій. Тобто більшість депутатів взяли курс на схвалення закону про вибори депутатів до ВР АРК, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів, згідно з яким у виборчі перегони не буде сенсу включатися, не заручившися партійною підтримкою.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Анатолій БЕНЬ

ОФІЦІЙНО

Рівень відносин між Києвом та Тріполі високий

(Початок на 1-й стор.).

Як повідомила керівник прес-служби ВР Вікторія Шведова, під час зустрічі Володимир Литвин зазначив, що Верховна Рада високо оцінює рівень стосунків між Києвом та Тріполі. Він висловив переконання, що наші країни мають великий потенціал для співпраці. Її активізації сприятиме і робота створеної в українському парламенті групи дружби з Лівією. «Ми хотіли б доповнити наші відносини на рівні керівників держав та урядів парламентською співпрацею», — наголосив В. Литвин.

Лівійський прем'єр-міністр, у свою чергу, висловив упевненість, що наші країни мають широке поле діяльності для розширення зв'язків у культурі та економіці, передовсім в енергетичній та металургійній галузях. Він оцінив переговори лівійської делегації, що відбулися в уряді, як результативні. Пан Ганем запевнив, що Лівія готова не тільки розвивати двосторонні відносини, а й сприяти розвиткові співпраці Києва з іншими країнами африканського континенту. Його співрозмовник наголосив, що Україна і Лівія мають невикористані можливості для співробітництва практично в усіх галузях. Він звернув увагу на потребу нарощування у цьому зв'язку договірно-правової бази і запевнив, що парламент ратифікуватиме всі потрібні документи «без затримки». Володимир Литвин звернув також увагу на потребу в розширенні контактів науковців двох країн, чому сприятиме розширення обміну студентами. Він підкреслив, що Україна зацікавлена у співпраці з Лівією на міжнародній арені, недарма цю країну називають «воротами в Африку».

Під час зустрічі з Л. Кучмою у Києві лівійський прем'єр зазначив, що його візит є «підтвердженням прагнення обох держав зміцнити двосторонні відносини і вжити для цього практичних кроків». Наш Президент наголосив, що Україна зацікавлена в розвитку широкого співробітництва з Лівією у багатьох сферах — політичній, економічній, гуманітарній. Він підтвердив запрошення лівійському лідерові Каддафі відвідати Україну.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

МИРОТВОРЦІ

Наші військові в Іраку перебувають у місці постійної дислокації

Міноборони спростовує повідомлення інформагентств

Як передало російське агентство РІА «Новости» з посиланням на єгипетське агентство МЕНА, прихильники радикального шиїтського лідера Муктаді ас-Садра в Іраку захопили місто Ель-Кут і вигнали звідти українських військовослужбовців.

Нуман Султан, губернатор міста, розташованого за 350 кілометрів на південь від Багдада, і представник ас-Садра в місті Джавад Аль-Ісауї виступили зі спільною заявою, в якій звернулися з вимогою до українських військових негайно покинути Ель-Кут. За даними агентства, українські військовослужбовці вийшли з міста.

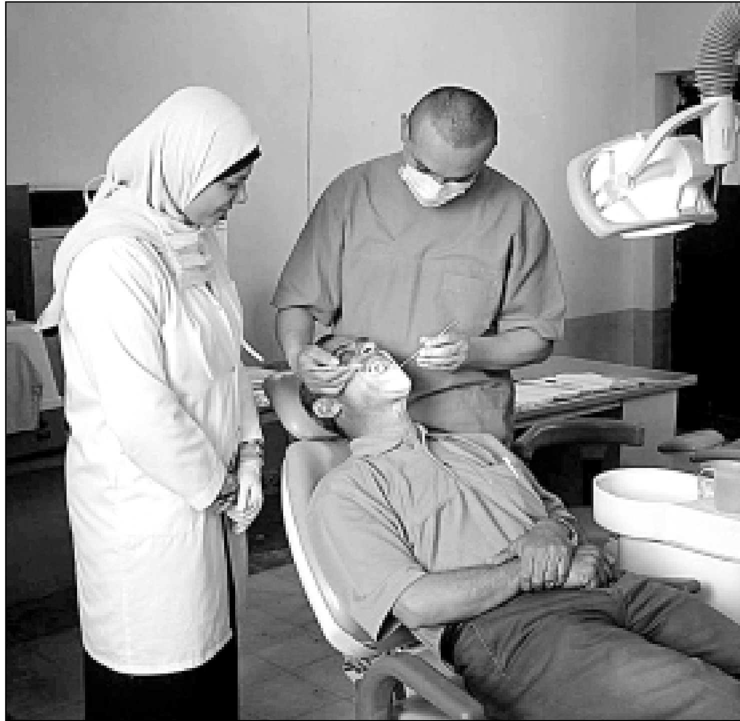
Міністерство оборони України заявляє, що інформація, поширена єгипетською агенцією про вивід українських миротворців з міста Ель-Кут, не відповідає дійсності. У повідомленні стверджується, що «4 квітня в деяких іракських провінціях справді відбулися мітинги, які поступово переростали в збройні сутички. Єдиною провінцією, де іракці вийшли на мітинг без зброї, була провінція Васіт. Вона — у зоні відповідальності українського миротворчого контингенту в Іраку». Міноборони розцінює це як свідчення довіри місцевого населення до українських миротворців, які надають місцевим мешканцям та органам влади значну і всебічну допомогу у відбудові соціальної інфраструктури провінції Васіт і, зокрема, її адміністративного центру — міста Ель-Кут.

До речі, нещодавно на зустрічі з журналістами Міністр закордонних справ України Костянтин Грищенко, який побував в Іраку, висловився так: «Наших миротворців у провінції не сприймають як окупантів. Вони прийшли допомогти».

Тож, за повідомленням командування 6-ї окремої механізованої бригади Збройних Сил України, особовий склад та військова техніка українського миротворчого контингенту перебувають у місці постійної дислокації — місті Ель-Кут. Але, як відомо, не буває диму без вогню. І, за інформацією з різних джерел, ситуація в регіоні досить напружена. У більшості міст, де відбувалися сутички, стабілізаційні війська почали проводити серйозні зачистки.

Яна СТАДІЛЬНА.

ФОТОФАКТ

Фото Укрінформу.

Українські військові медики національного миротворчого контингенту в Іраку провели виїзний прийом хворих у місті Аль-Ахрі. Вони обстежили і призначили курси лікування більш як 120 іракцям. Допомога українських медичними препаратами та кваліфікованими лікарями була дуже своєчасна — протягом кількох років до єдиної установи охорони здоров'я Аль-Ахри ліки не надходили взагалі.

У НОМЕР

Екологічна битва за Калку

Уперше за останні п'ятдесят років у Кальчику, який протікає через Маріуполь (Донецька обл.), з'явилася знаменита азовська тарань. Такі очевидні результати роботи, яку провів Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча. Силами підприємства русло очищено від заростей очерету, зміцнено береги. Вартість робіт становить 13 мільйонів гривень, і це не межа: металурги просуваються вгору за течією, до історичного місця, де відбулася знаменита битва на Калці (попередня назва Кальчика). Чистоту водойми у майбутньому забезпечуватимуть системи глибокого очищення, які монтує комбінат. Першими екологічні зміни оцінили риба і... рибалки, які облюбували облаштовані береги.

Ліна КУЩ.

ФОТОФАКТ

У селі Костилівка Рахівського району, що на Закарпатті, добудовують міст через Тису, який замінить напівзруйнований у 2001 році повінню. Вартість будівництва нового моста — чотири мільйони гривень.

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

Орендарів — на чисту воду

Депутати Дніпропетровської обласної ради просять правоохоронні органи перевірити наслідки розпаювання землі та майна в аграрному секторі, а також використання паїв орендодавців.

У регіоні знищено більш як третину виробничих приміщень тільки тваринницької галузі, а майже 33 тисячі колишніх доярок, телятниць та свинарок залишилися без роботи. В надзвичайній сесії облради брала участь і голова Координаційної ради з боротьби з організованою злочинністю та корупцією при Президентові України Тетяна Корнякова.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Обурення, ненависть і до парламенту, і до уряду...

ТРИВОГА

«Шевченківські місця занедбані, села досі не газифіковані, повсюди панує сірість і убогість, дороги у стані, близькому до часів закріпаченого дитинства поета», — це рядки з листа Голови Верховної Ради України Володимира Литвина, котрий він направив Президентові держави Леонідові Кучмі після відвідин Канева, Шевченкового, Моринців.

Автор звернення з неприхованим болем написав про «далеко не святкові враження від побаченого і почутого від земляків Кобзаря», про фальшиві офіційні ритуали вшанування пам'яті поета.

«Люди тонко відчувають нещирість і навіть непотрібність таких ювілейних заходів, — зазначив Володимир Литвин. — Прості люди стали ближчими у своїй правдивості до Шевченка, тоді як влада віддалилася від нього... У цьому полягає, очевидно, одна з причин відчуженості суспільства від влади. І не тільки відчуженості, а й неприхованого обурення, щоб не сказати ненависті, і до парламенту, і до уряду...».

Голова Верховної Ради України закликав гаранта Конституції держави взяти під свою особисту опіку відродження шевченківських місць. «Тільки Президентові України, — переконаний Володимир Литвин, — під силу здійснити реалізацію цієї святої для кожного українця справи. Цим ми не тільки уникнемо нашого національного сорому, а й відновимо довіру суспільства до влади, до її спроможності не тільки щедро обіцяти, а й виконувати свої обіцянки.»

Відповідного листа надіслав Володимир Литвин і Прем'єр-міністру України Віктору Януковичу, звернувши увагу глави уряду на невідкладність збереження і належного облаштування шевченківських місць.

Про «села невеселі» писала й наша газета, акцентуючи на соціально-економічному зубожінні краю, котре веде до духовного спустошення.

Порушення болючих проблем відновлення шевченківських святинь мало широкий громадський резонанс. Президент України Леонід Кучма відгукнувся на лист глави українського парламенту та, очевидно, й на публікацію «Голосу України» і здійснив учора робочу поїздку на Черкащину, зокрема, до Канева, сіл Шевченкове та Моринці Звенигородського району.

Про те, які заходи після відвідин глави держави буде проведено на батьківщині Тараса Шевченка та у місці його вічного спочинку на Чернечій горі, «Голос України» інформуватиме своїх читачів.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

ЮВІЛЯРИ

Дожив «Боруля» до 102 літ

Старіших довгожителів, ніж родина Гелеватих із Гуменець у Кам'янець-Подільському районі, що на Хмельниччині, не знайдеш. Мартину Макаровичу днями виповнилося 102 роки, а його дружині Феодосії Антонівні незабаром буде сто.

Легким життям Гелеваті похвалитися не можуть: зазнали голоду, репресій, війни та непосильної праці від ранку до смеркання в колгоспі. Секретом довголіття дружина вважає злагоду, з якою пройшли в парі весь життєвий шлях, а ось дід Мартин каже, що тримає його на землі весела вдача. У сільському театрі грав Мартина Борулю, Стецька, без жартів не обходився і поза сценою. А ще, можливо, додав йому енергії Всесвіту один із онуків, Ігор, котрий став доктором фізико-математичних наук і працює нині в Російському космічному агентстві.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Минулої суботи юрба фоторепортерів чекала гостей на дорозі до храму

Дорога до храму

3 квітня стало днем вторинного освячення собору святого Володимира в Херсонесі. На урочистій церемонії в Севастополі Президент України зазначив: «Якби ще років 10 тому хтонебудь сказав, що це відбудеться, я певен, мало хто в це повірив би».

...Закладений на місці хрещення князя Володимира, собор освятили 1888 року, через тисячу років з дня хрещення Київської Русі. У війну храм розбомбили, а в 50-х роках святе місце перетворили на кар'єр. Початок відродженню поклав 1998 рік (замовник будівництва — Управління охорони пам'яток історії і культури Києва, генеральний проектувальник — «Укрпроектреставрація», генпідрядник — «Укрреставрація»). На відродження пішло 65 млн. грн. Тут працювали 3600 майстрів різних спеціальностей. Тільки розписами були зайняті 60 кращих художників України.

Роботи вели за кресленнями XIX сторіччя, старим дідівським методом, щоб зберегти живу душу храму. І от у середині березня на другому поверсі головного бічного вівтаря встановлено іконостас з білого і кольорового італійського мармуру. На новій дорозі до храму встановили пам'ятник Андрію Первозваному, подарований Севастополю Києвом. З його освячення і почалася урочиста церемонія минулої суботи. Дув холодний вітер, навіть зі снігом, і це — на початку квітня! Після хресної ходи процесія піднялася на другий поверх храму. Тут Блаженний Митрополит Київський і Всієї України Володимир (Сабодан) вручив Президенту країни Леонідові Кучмі орден Преподобного Іллі Муромця I ступеня, а головам держадміністрацій Києва — Олександрові Омельченку і Севастополя — Леонідові Жуньку — ордени Нестора Літописця I ступеня.

А в момент урочистої літургії природа наче спохватилася: освітила храм яскравими сонячними променями, в яких засяяли й ожили лики святих на його зводах.

Відтепер собор святого Володимира в Херсонесі знову став живим втіленням великої православної історії нашого народу. На Великдень храм прийме на богослужіння, крім парафіян, президентів України і Росії.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

Фото автора.

ВШАНУВАННЯ

Скромний і натхненний трудівник

Раднику керівника апарату Верховної Ради України Анатолію Щербаку виповнюється 65 років. Анатолій Васильович розпочинав свій трудовий шлях зі здобуття робітничої спеціальності та праці викладачем фізичного виховання. Згодом отримав фах юриста, перебував на партійній та дипломатичній роботі. Працювати до апарату Верховної Ради України Анатолій Щербак прийшов саме на зорі незалежності України в 1990 році. Його колеги кажуть: хоч на якій посаді трудився б Анатолій Васильович — у секторі міжнародних зв'язків секретаріату Верховної Ради, у групі парламентського протоколу, відділі міжпарламентських зв'язків — скрізь він проявляє себе як ініціативна, енергійна та глибоко порядна людина, котра не боїться брати на свої плечі найскладніші ділянки роботи, зуміє знайти вихід із будь-якої ситуації, оптиміст, життєлюб, душа компанії. За сумлінну працю Анатолія Щербака нагороджено Почесною Грамотою Голови Верховної Ради України, а нещодавно Президент України надав йому почесне звання Надзвичайного і Повноважного Посланника II рангу.

До щирого поздоровлення ювіляра від його колег із українського парламенту долучається і наша газета. Многая літа!

НП

Отруїлися чадним газом

П'ятеро мешканців одного з будинків Рівного доставлені у відділення детоксикації обласної лікарні з діагнозом «отруєння чадним газом». Серед них і трирічна дівчинка. Стан двох потерпілих лікарі характеризують як тяжкий, решти — як середньої тяжкості. Причина нещастя — засмічення вентиляційних і димових каналів, що сталося під час ремонту даху й димоходів.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Вогнегасник до Великодня

Наближаються Великодні свята. На жаль, саме на святкові богослужіння у храмах часом виникають пожежі. Тільки з 2000 по 2004 рік в Україні сталося 94 пожежі в культових закладах, збитки від яких сягають близько мільйона гривень. Найбільше із них трапилося у Львівській (13), Тернопільській (9) та Івано-Франківській (7) областях.

Упродовж лютого—березня співробітники ГУ МНС України в Київській області перевірили кожен із 522 культових об'єктів Київщини з приводу порушення вимог правил пожежної безпеки. Виявлено 3802 порушення, більшість із яких нині усунено. Крім інспекторських перевірок, пожежні постійно співпрацюють з керівниками релігійних громад і з самими віруючими. Проведено інструктажі стосовно дотримання правил пожежної безпеки.

Фото надано центром пропаганди ГУ МНС України в Київській області.

Шахтар, закоханий у Кобзаря

Фото автора.

ЗУСТРІЧІ

Колоритна постать гірника привертала увагу всіх прочан, котрі піднялися того дня на Чернечу гору. У червоній шахтарській касці, із саморобним плакатом у руках, він стояв біля підніжжя Тарасової могили.

Аркадій Максимович Олексійчук приїхав з міста Єнакієвого, з Донбасу. Працює, розповів, на шахті імені 60-річчя Жовтневої революції електрослюсарем:

— Зариваємося у землю, мов кроти, — пожартував. — Горизонт — 3500 метрів. «Гаряча» робота...

Коли на шахті дізналися, що палкий пропагандист Шевченкового слова вирушає до Канева, до Кобзаря, скинулися Олексійчукові «на дорогу». Вклонися, сказали, Максимовичу, й за нас батькові Тарасу...

— Дехто гадає, що в нас на Донбасі ніхто слова українського не шанує, — ділився Аркадій Максимович. — Це не так. Я багато років друкую свої замітки про рідну мову, про Тараса Шевченка у місцевій газеті. І онук мій малий приходить у гості й просить: «Діду, давай поговоримо «твоєю мовою»...

До приязного шахтаря підходили — галичани, полтавчани, волиняни, слобожани. Всі вони приїхали на прощу до батька української нації. Зав'язувалася щира і жвава розмова. Олексійчук повідав, що любов до Шевченка прищепив йому батько, Максим Андрійович. Через увесь фронт він, командир роти, проніс із собою «Кобзаря».

— Батько повернувся з війни без обох ніг, на протезах, — пригадував Аркадій Максимович. — Коли він слухав по радіо «Реве та стогне Дніпр широкий» — ставав на свої дерев'яшки і ходив по кімнаті. І досі чую поскрипування тих протезів і батьків глухий голос: «То не Дніпро реве та стогне, а народ. Про це писав наш Тарас...»

На прощання з'язувалося, що ,крім Олексійчука, ще один донбасівець «добився» до Чернечої гори — колишній робітник, а нині фермер з Амвросіївського району Володимир Тимофієнко. «П'ятдесят років ішов я до Тараса, — сказав Володимир Захарович, — і таки дійшов...»

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: донбасівці Аркадій Олексійчук та Володимир Тимофієнко на духовній вершині України.

Приєднаймося до місячника Червоного Хреста

Національний Комітет Товариства Червоного Хреста України з 5 квітня по 5 травня ц. р. проводить всеукраїнський місячник. Слово президенту цього товариства ***Івану УСІЧЕНКУ****:*

— Один із головних напрямів роботи нашої громадської організації — сприяння державі у наданні адресної медико-санітарної, побутової та психологічної допомоги найбільш соціально незахищеним громадянам.

Ми реалізуємо більш як 10 комплексних гуманітарних програм, спрямованих на поліпшення життя інвалідів, самотніх громадян похилого віку, ветеранів війни, безпритульних дітей, потерпілих від стихійного лиха, аварій та катастроф, зокрема, жертв чорнобильської трагедії, хворих на туберкульоз і СНІД.

Ці види допомоги здійснюють майже 500 медико-соціальних центрів і кімнат товариства. Ми маємо відділення, денні стаціонари в домашніх умовах, лікарні та хоспіси — притулки, де перебувають безнадійно хворі. Майже півмільйона інвалідів та хворих похилого віку щорічно обслуговують 3200 сестер милосердя.

До речі, під час трьох попередніх місячників було зібрано й надано допомогу нашим підопічним на суму більш як 7 мільйонів гривень.

Тож звертаємося до вас, шановні співвітчизники, до всіх, кому небайдужі людський біль і горе, з закликом узяти участь у четвертому всеукраїнському місячнику Червоного Хреста й допомогти осередкам та активу товариства поліпшити життя самотніх і немічних, старих і убогих. Приєднуйтеся до нас, творімо милосердя разом!

Рахунок для пожертв:
№ 26004000144801 в АКБ «Київ», МФО 322498; код 00016797. Валютний рахунок: № 26008000144830 в АКБ «Київ», МФО 322498.

Про підсумки місячника ми неодмінно розповімо читачам «Голосу України».

Записав Яків ГАЛЬЧЕНКО.

ЩОСЬ НОВЕНЬКЕ

Не одержувати, а заробляти

На Миколаївському глиноземному заводі запроваджено нову систему оплати праці. Десятирівнева тарифно-кваліфікаційна система відмінна від колишньої, заснованої на єдиній тарифній сітці, своєю гнучкістю. Вона ґрунтується на використанні так званих грейдів (від англ. grade — рівень) і вже значно поширилася на багатьох російських і західних підприємствах. В Україні миколаївські металурги —перші. Тепер для поступального підвищення зарплати кожному співробітникові залежно від його внеску в загальний результат не потрібне просування по службі. Таке підвищення називають горизонтальним кар'єрним ростом. За словами начальника відділу праці і заробітної плати дирекції з персоналу ВАТ «МГЗ» Олени Тринько, новація не призведе до зниження рівня зарплати. Не задовольнить вона лише тих, хто звик не заробляти, а одержувати.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

СПОРТ

Про монети 2006-го та інше

Як розповів прес-службі ФФУ перший віце-президент національної федерації, виконавчий директор ***Олександр Бандурко****, 9 квітня у приміщенні банкнотно-монетного двору вони спільно з Національним банком України презентують дві пам'ятні монети, присвячені чемпіонатові світу 2006 року. Сам Олександр Іванович разом із президентом федерації Григорієм Суркісом візьме участь у XXVIII конгресі УЄФА на Кіпрі. Торік 22 квітня не стало легендарного українського футболіста Юрія Войнова. До цієї сумної дати планується відкриття пам'ятника на Байковому цвинтарі коштом ФФУ і ПФЛ України.*

— А як просуваються справи з будівництвом Будинку футболу?

— Під час засідання ради ФФУ 16 квітня буде закладено пам'ятну капсулу в підвалини Українського будинку футболу. На урочисту церемонію запрошено скарбника УЄФА Метью Шпренгерса, члена виконкому УЄФА, президента Німецького футбольного союзу Герхарда Майєр-Форфельдера, керівника програми допомоги УЄФА Андреаса Кунса і менеджера програми УЄФА «Хет-трик» Бруно Волфісберга. На верхньому полі НСК «Олімпійський» триває реконструкція стадіону, що незабаром відповідатиме сучасним вимогам УЄФА: тут будуть штучний підігрів, автоматичне зрошення, криті трибуни на три тисячі місць з VIP-ложею, табло, освітлення і блок роздягалень для чотирьох команд.

Уже практично завершено будівництво двох синтетичних міні-полів — їх відкриття відбудеться 24 квітня, у рамках святкування Всеукраїнського дня футболу.

— Днями президенти України та Польщі підтвердили свій намір підтримати починання двох федерацій про подання заявки на спільне проведення фінальної частини Євро-2012...

— Ініціативу про спільний чемпіонат підтримала УЄФА, а нещодавно одержано гарантії урядів обох країн. Подальша робота і її масштаби потребують розв'язання організаційних і насамперед фінансових питань.

— Національні збірні, напевно, також матимуть насичений графік?

— Ми продовжуємо шукати для головних команд країни якісних спарингів. Шість збірних у квітні зіграють контрольні матчі. Активно готуємося до проведення чергового турніру для юнацьких збірних пам'яті Віктора Банникова, що проходитиме з 13 по 19 червня. Матчі традиційно відбудуться на стадіонах столиці та Київської області. Визначився і склад учасників. Це збірні України, Чехії, Польщі, Молдови, Росії, Туреччини, Греції і Словаччини. Нашу команду представлятимуть вихованці Ігоря Жабченка.

Відомі також клуби, які 11—15 травня змагатимуться у другому меморіалі Валерія Лобановського. Усі матчі відбудуться на стадіоні «Динамо» імені великого тренера. 12 травня зустрінуться «Шериф» (Молдова, Тирасполь) і «Динамо» (Грузія, Тбілісі), «Динамо» (Україна, Київ) і «Сконто» (Латвія, Рига). Переможець визначиться у фінальному поєдинку 14 травня.

ФОТОФАКТ

Кращі самбісти МВС змагалися в Донецьку

У Донецьку пройшов чемпіонат Міністерства внутрішніх справ України серед вищих навчальних закладів із самбо. Протягом двох днів на базі Донецького юридичного інституту змагалися тринадцять команд із Києва, Луганська, Львова, Запоріжжя, Херсона, АР Крим...

Про рівень змагань свідчили високі звання учасників, серед яких — майстри спорту міжнародного класу, чемпіони і призери чемпіонатів Європи і світу.

Перше місце посіла команда Національної академії внутрішніх справ (Київ), друге — Юридична академія із Дніпропетровська, а на третьому — також київські спортсмени з Інституту внутрішніх справ.

Дмитро ЛЮБЧЕНКО.

На знімку: під час змагань.

Фото автора.

СУСПІЛЬСТВО

Микола ОНІЩУК:
«Головне для депутата — фаховість і порядність»

ХТО Є ХТО

Із досьє «ГУ»

ОНІЩУК Микола Васильович, народний депутат України, обраний за списком блоку «За єдину Україну!».

Народився 1957 року на Житомирщині, закінчив юридичний факультет Київського державного університету ім. Т. Шевченка. До обрання депутатом працював науковим співробітником Інституту держави і права НАН України ім. В. Корецького, заступником голови Спілки юристів України, президентом юридичної фірми «Юріс» (Київ). Кандидат юридичних наук, Заслужений юрист України. Заступник голови Партії промисловців і підприємців України, перший заступник голови Комітету ВР з питань правової політики, уповноважений представник депутатської фракції партій ППУ та «Трудова Україна». Одружений, має трьох доньок. Захоплення — бджільництво.

— Ви йшли до парламенту за списком блоку політичних партій «За єдину Україну!». До речі, не лякав тринадцятий номер у ньому?

— Я вже вдруге брав участь у виборчих перегонах —1998 року балотувався в мажоритарному виборчому окрузі на Житомирщині й посів друге місце після Віталія Журавського із зовсім незначним відривом. Це було перше дуже важливе знайомство з політикою, з виборцями, їхніми потребами і проблемами. У 2000 році став одним із засновників Партії промисловців і підприємців України. Коли лідер ППУ Анатолій Кінах став Прем'єр-міністром, багато колег пішли працювати з ним до Кабміну. Я ж залишився на партійній роботі, а 2002 року отримав третє місце у виборчому списку ППУ і тринадцяте — у списку блоку «За єдину Україну!». До речі, я був одним із авторів проекту угоди про створення цього блоку. А щодо цифри «13» — у забобони не вірю.

— Але блок «ЗаЄдУ!» в парламенті одразу розколовся на багато фракцій. Чи виправдав себе цей крок?

— Це було правильне рішення, особливо з огляду на нинішні політичні реалії, зокрема, проведення політичної реформи. Необхідно було або створювати одну мега-партію, або ж кілька фракцій на базі партій блоку. Адже нині саме політичні партії стають основними суб'єктами виборчого процесу, формування парламенту, парламентської коаліції, уряду та загалом державної влади в Україні.

— Однак парламент — це не лише законотворення, а й центр політичної боротьби. Наскільки ви нині заангажовані у цю боротьбу?

— Сам законодавчий процес є по суті політичним, бо ухвалення будь-якого закону завжди віддзеркалює позиції певних політичних сил.

— Утім деякі депутати кажуть, що політична боротьба заважає їм працювати. А дехто з «більшовиків» скаржиться, що на них тиснуть...

— Очевидно, скаржаться ті, хто прийшов до парламенту лише заради захисту свого бізнесу. За нормальних обставин членами парламенту мають бути не бізнесмени, а професійні політики. Те, що нині у Верховній Раді багато підприємців, свідчить, що чинна система організації влади та законодавче врегулювання підприємницької діяльності ще не ефективні. Тому одним із своїх основних завдань у парламенті вважаю вдосконалення законів щодо відносин суб'єктів підприємницької діяльності з органами влади — податковими адміністраціями, Антимонопольним комітетом тощо. Загалом для мене у депутатській діяльності є визначальними дві речі: фаховість у питаннях, які відстоюєш, і порядність. Я маю власну позицію щодо багатьох питань, не обтяжений власною підприємницькою діяльністю, бізнесом. Вплив на таких депутатів з боку влади мінімальний. Я нічого не прошу — ні заводів, ні податкових пільг, а відтак — невразливий. Важлива інша залежність — від тих політичних принципів, які несе на своїх знаменах партія. І тому ніколи не проголосую за, скажімо, посилення податкового тиску, навіть якщо на цьому наполягатиме уряд. Ми вже не раз це демонстрували.

— Ви брали активну участь у підготовці проекту змін до Конституції України під час роботи конституційної комісії. А нині вірите, що політична реформа відбудеться?

— Я переконаний, що конституційна реформа відбудеться і Україна перейде до нової форми правління — парламентсько-президентської. І це історично виправдано. Україна демонструє своє прагнення до Європи і в державному будівництві застосовує європейські традиції, де роль парламенту визначальна при формуванні органів державної влади. Сьогодні основна дискусія зводиться тільки до персон, з якими пов'язують президентські вибори. А далекоглядне значення політичної реформи суспільство, вочевидь, оцінить дещо пізніше, коли в державі запрацює нова система влади.

— Яке ваше життя поза стінами парламенту? Відчуваєте себе реалізованим?

— Будучи народним депутатом, продовжую працювати заступником голови Партії промисловців та підприємців, у Спілці юристів, інших громадських організаціях. Маю чудову родину, нещодавно в нас народилася третя донька. Завжди з великою радістю приїжджаю на батьківщину — батьків уже, на жаль, немає, але збереглася їхня нині мною оновлена оселя. Мені приносить задоволення те, що вдалося зробити і над чим працюю тепер. Хоча, сподіваюся, буду ще більше затребуваний суспільством.

Юліана ШЕВЧУК.

Що рахуємо: доходи в гривнях чи втрати здоров'я?

ПРОБЛЕМА

25 жовтня 2003 року в газеті «Дзеркало тижня» опублікована «цікава» стаття «Кому вигідне зростання тіньового ринку тютюнових виробів». Автора статті турбує зменшення надходжень до бюджету у зв'язку із запровадженням додаткової ставки акцизного збору розміром 5% від роздрібної вартості сигарет. Іще подорожчають дорогі сигарети, і піде в Україну контрабандна дешева й низької якості тютюнова продукція. В усьому винні народні депутати, й зокрема В. Цушко та Г. Бодаренко, які «лобіюють» закон про підвищення акцизної ставки і про заборону продажу тютюнової продукції у неспеціалізованих закладах.

У статті, отже, чітко проглядається економічна, соціальна та політична стурбованість обмеженням тютюнопаління. І це обґрунтовується турботою про народ. Чи так це? Хто що лобіює?

Верховна Рада обговорила і найближчим часом визначатиметься стосовно законопроекту, розробленого народними депутатами М. Поліщуком, Р. Богатирьовою та М. Рудьковським «Про охорону здоров'я населення від шкідливих наслідків вживання тютюнових виробів».

Порахуємо, що Україна отримала і що втратила? Сьогодні все, в тому числі здоров'я, переводиться в економічну площину.

Весь світ визнав, що тютюн — це повільно діюча отрута, яка згубно впливає на організм людини, спричиняючи понад 25 хвороб (як наслідок дії нікотину та особливо смол, що містяться в тютюні).

Про те, що безпечніше для здоров'я, економічно вигідніше до сигарети не доторкатися, ніхто з курців і не замислюється.

В економічно розвинених країнах (США, Канада та інші) ведеться війна з тютюнопалінням, адже це вигідно насамперед економічно: збільшується тривалість життя, поліпшується здоров'я, зростає виробничий потенціал.

Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) прийняла 19 січня 2003 року рамкову Конвенцію протидії тютюнопалінню, яку підписали понад 100 країн, зокрема й Україна.

Епідемія розповсюдження тютюнопаління є глобальною проблемою, яка потребує широкого співробітництва і участі всіх держав в ефективних, належних і скоординованих міжнародних діях, бо є однією з найшкідливіших для здоров'я та життя людини. Найбільших успіхів у боротьбі з тютюнопалінням добилася Канада.

А тепер трохи статистики. Паління на 30—40% зумовлює смертність від інфаркту та інсульту. 30% всіх онкозахворювань спричинено тютюнопалінням, у 80% випадків пряма причина раку легень — тютюн. У 15—30% жінок, які курять, виявляють дифузний зоб. Тютюнопаління збільшує ризик виникнення раку молочної залози на 30%. Пасивне тютюнопаління збільшує ризик виникнення раку легень на 30%.

У жінок, що курять, збільшується ризик викиднів (при вагітності), спостерігається зниження маси новонароджених. Народжені діти перші 7—9 років частіше хворіють і відстають як психічно, так і фізично. Оточуючі, і особливо діти, частіше страждають на бронхолегеневі захворювання.

Тож чи можна курити в присутності некурців? Висновок хай зроблять курці — вони отруюють повітря димом, та й неприємним запахом.

В Україні офіційно викурюється 1,5% усіх цигарок світу. Українці курять удвічі більше цигарок, ніж у світі в середньому. В нас курять понад 50% чоловіків, 25% жінок і 17% школярів. У старших класах — значно більше. Цікаві дані повідомили після опитування школярів старших класів у Чернівцях: три роки тому курили 30%, а тепер — понад 60%.

У дітей дуже швидко виникає залежність від нікотину. Тютюн — це легалізований наркотик, але шкідливіший за масштабами та для оточуючих.

Обсяги продажу цигарок в Україні становлять 4 млрд. 100 млн. грн. на рік, приблизно такі само обсяги має тіньова торгівля тютюном. Втрати суспільства в Україні, пов'язані з курінням, становлять близько 12 млрд. грн. щороку.

Куріння є третім чинником ризику виникнення інсульту та інфаркту, першим за значимістю чинником ризику захворювання на рак легень. Щорічно в Україні вмирають унаслідок куріння 120—140 тисяч осіб.

Усі форми вживання тютюну, в тому числі пасивне куріння, значно впливають на захворюваність і передчасну смерть, спричинену більш ніж 20 хворобами. Доведено, що жінка, яка палить, живе на 5 років менше, а чоловік — на 7-9.

Причиною смерті 42% осіб, які померли у віці 35—65 років, є хвороби, пов'язані з курінням. У кожного десятого померлого причина смерті — тютюн.

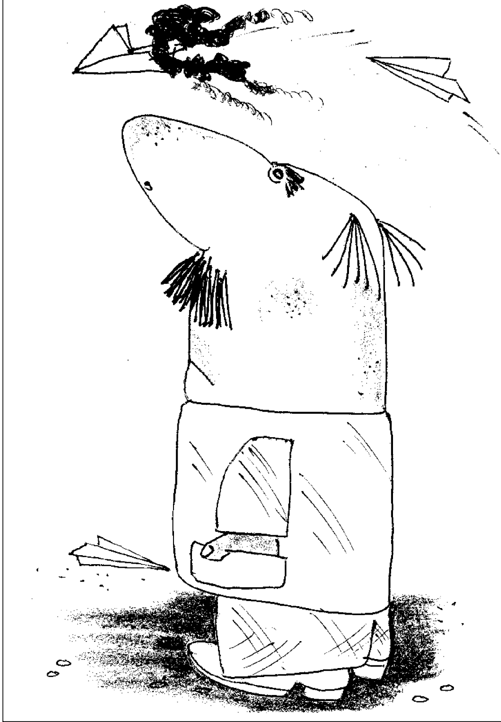
Ось чинники, що сприяють зменшенню смертності населення в будь-якій країні:

1. Рівень артеріального тиску не вище 140/90 мм рт. ст.
2. Холестерин у крові не вище 5.
3. Зменшення кількості курців на 1% щорічно.

Отже, кожен сам повинен думати, бути йому здоровим чи ні, жити довше чи ні і чи це економно — курити. А держава має створити умови здорового способу життя, в тому числі обмежити тютюнопаління.

Заборона куріння у Великій Британії знизила витрати на охорону здоров'я на 340 млн. фунтів на рік. Заборона реклами тютюнової продукції у довготривалій перспективі — найкращий варіант для зростання доходів у бюджеті та поліпшення здоров'я людей.

Збереження тютюнової реклами та продаж тютюнової продукції у неспеціалізованих магазинах призведе до того, що Україну розглядатимуть як відсталу країну, яка не піклується про здоров'я своїх громадян.

Мал. Михайла САЧКА.

Тому треба задуматися, які в нас «доходи» і що ми втрачаємо, лобіюючи тютюнову промисловість.

Микола ПОЛІЩУК, голова Комітету ВР з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства, професор.

«Розповідайте, спробуємо допомогти»,

з таких слів починає особистий прийом голова Миколаївської облдержадміністрації Олексій Гаркуша

САМОВРЯДУВАННЯ

Про те, що в практиці Олексія Миколайовича особисті прийоми громадян — справа повсякденна, знала давно. Знала і те, що приїжджає він у найвіддаленіші райони області. І зустрічей з ним чекають з нетерпінням. Від людей часто чула: «Якщо Гаркуша взявся за діло — обов'язково допоможе».

Тому, попри суботній день і ранній час (виїхати довелося о п'ятій ранку), напросилася побути на черговому прийомі. За традицією за один день голова облдержадміністрації «накриває» відразу два райони чи район з містом. Цього разу за планом — Доманівський і Веселинівський райони, що за сто тридцять кілометрів від Миколаєва.

У Доманівському районі записалося 18 осіб. 8.00 — перший відвідувач — Василь Волохів. Розповідає про те, що вже більше року не може одержати Державний акт на присадибну земельну ділянку. Є і відповідне рішення суду, але виконавча служба бездіє. «Рівно через десять днів акт буде у Вас у руках», — заявив Гаркуша після вивчення документів. І відразу викликає начальників управлінь юстиції і земельних ресурсів, дає вказівки. Треба сказати, що разом з головою облдержадміністрації одночасно особисті прийоми громадян проводять і начальники обласних управлінь. Отже, все «під рукою», іноді під «гарячою».

Наступні «прохачі» у мене, чесно кажучи, особливої приязні не викликали. Криклива молода жінка, Любов Іванівна, з порога почала вимагати провести газ по своїй вулиці. Підтримав її і сусід. Олексій Миколайович вислухав обох терпляче і стримано. Пояснив, що за підсумками півріччя місцевий бюджет коригують. Можливо, тоді і виділять додатково засоби на газифікацію вулиці Ковальської. Хоча за рахунок бюджету газ підводиться тільки до населеного пункту, а кошти на розведення труб до кожного будинку збирають самі громадяни, утворюючи кооперативи. Любов Іванівна не вгамовується і вже скаржиться на відсутність води, мовляв, треба прокласти 500 метрів водопроводу. Гаркуша прораховує, в яку суму «вилляється» вода з урахуванням вартості труб. Висновок — прокласти водопровід під силу селищній раді, до 1 травня вода повинна бути. А наприкінці зустрічі додав: не думайте, що з моїм приїздом на вас посиплються блага, як з рога достатку. Багато питань можна і треба вирішувати самостійно.

Виявилося, що до прибуття голови готуються не тільки мешканці районів, а й керівники деяких підприємств. Готуються по-своєму. Наприклад, зі слів Семена Миколайовича Луценка з Лідіївки ми довідалися, що зарплату працівникам сільгосппідприємства

Фото Володимира АНДРІЄВСЬКОГО.

«Нібулон» видають винятково напередодні приїзду районного чи обласного начальства. Багато спірних питань і з приводу розпаювання землі. Договори з «Нібулоном» складено так юридично заплутано, що і через суд їх розірвати складно. Олексій Миколайович порадив звернути увагу на те, які конкретно умови договорів порушують, і з цим йти до суду. А з приводу зарплати дав доручення розібратися голові райдержадміністрації.

З усіх звернень у Доманівському районі найбільша кількість прохань — про газифікацію будинків. І кожному доводиться пояснювати проблеми бюджетного фінансування, необхідність створення кооперативів. Хоча, звичайно, окремим громадянам просто не під силу вишукати з убогих доходів 500 і більше гривень на кооператив. Їм влада допомагає в першу чергу. Подякувати Олексію Гаркуші за газифікацію частини будинку інваліда I групи Анатолія Медведєва прийшла його сестра — Ольга Володимирівна.

— Толя побував на прийомі менш як рік тому, — каже вона. — А цієї зими вже був з теплом і газом. Я просто не могла не сказати велике спасибі за брата.

Об 11-й годині голова облдержадміністрації почав прийом у Веселинівському районі. Тут попередньо записалися 22 особи. Учасник війни, інвалід II групи Василь Олександрович Бузак просить допомогти одержати машину. Але, як з'ясувалося на місці, у черзі він не стоїть і потрібних документів не оформляв. Докладно розтлумачили дідусеві, куди треба звертатися. Але прохання взято на контроль.

Так само, як і в Доманівці, багато звертань пов'язано з газифікацією населених пунктів. У кожному випадку — підхід індивідуальний. Ще для мешканців райцентру актуальна проблема плати за воду. У березні сесія селищної ради прийняла рішення про підвищення тарифів з однієї гривні 56 копійок до двох гривень 27 копійок. Василь Іванович Бузуков справедливо обурюється тим, що доводиться платити за воду, яка тече вулицями, а не за ту, що з крана. І взагалі, каже, у Веселиновому не розв'язують питання благоустрою селища. Наприклад, вечорами на вулицях немає світла. На запитання Олексія Гаркуші, а хто вибирав депутатів і голову, Василь Іванович погоджується: все правильно, ми вибирали. «От і вимагайте від них виконання своїх прямих обов'язків», — радить Олексій Миколайович.

Люди йдуть на прийом з різними лихами, іноді глибоко особистими. У якийсь момент навіть почуваєшся незручно від власної присутності. От мама просить за сина Анатолія: «Хлопцю 30 років, троє дітей, хворий на туберкульоз, дружина покинула. Допоможіть підлікуватися в гарній лікарні, у Києві». Відповідь така лаконічна, як і прохання: «Вважайте, що питання вирішено».

І знову майже про особисте. Віра Леонідівна — молода пенсіонерка, приємна жінка, плаче: «Допоможіть установити пільговий газовий лічильник. Через те, що немає лічильника, газова служба нараховує до сплати по 100 гривень за місяць. А в мене пенсія 103 гривні. Як жити?» І продовжує: "Працювала медсестрою в районній лікарні і зараз підробляю, де тільки можна, — підлогу мию, прибираю. Але на цей проклятий лічильник ніяк зібрати не можу». «Допоможемо», — пообіцяв Гаркуша.

І от зачинилися двері за останнім, сороковим, відвідувачем. Підбити підсумок «нашому» прийому непросто. Безперечно, справа ця корисна. Більшої «відкритості влади», про яку твердять різні інструкції і вказівки «зверху», сьогодні годі й уявити. Кращої ілюстрації уваги до окремої людини не варто шукати. Але, впевнена, багатьох питань можна було б уникнути, якби... По-перше, люди були краще інформовані про свої права і хоча б основи законодавства. Якби виконавчі державні служби виконували рішення суду, а не зволікали з ними. Якби місцеві органи влади уважніше підходили до розгляду кожної окремої скарги. Якби, зрештою, всі свої соціальні зобов'язання держава виконувала з точністю і в строк.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

СУСПІЛЬСТВО

ОБЕРЕЖНО: ШАХРАЙСТВО

Бізнес на довірливості

Пенсіонери — найдовірливіша категорія громадян. Помітив цю особливість і вісімнадцятирічний Сергій. Після смерті батька родина з трьох осіб жила тяжко. 100 гривень зарплати підсобного робітника не влаштовували молодика. Ідею, як заробити, підказали детективні романи. Одного разу Сергій прочитав про якогось героя, котрий, увійшовши в довіру до людей похилого віку, брав у них невеликі суми і використовував на свої потреби.

Відрекомендувавшись депутатом міської ради, Сергій пропонував пенсіонерам знижки на харчі, побутову техніку, медикаменти, виконання ремонтних робіт. В рахунок майбутніх послуг він брав зі своїх клієнтів передоплату. Комбінаторові потрібні були якісь документи. Невдовзі трапилася нагода. Якось, розбираючи макулатуру, Сергій знайшов невикористані бланки пенсійних справ, незаповнені посвідчення, візитки керівників, підприємців і навіть круглу печатку.

Першим його клієнтом була жінка похилого віку. Вона попросила «депутата» засклити балкон. Сергій записав жінці свої години прийому і телефонний номер, узяв 15 гривень і пообіцяв повернутися з подарунками і робітниками.

Наступний «депутатський вихід у народ» Сергій здійснив через місяць. Господар квартири, розраховуючи на 50 відсотків знижки на замовлені продукти харчування, без сумнівів розстався з 51 гривнею. Гарантом слугувало отримане посвідчення, на якому «депутат» власноручно написав прізвище пенсіонера і поставив печатку.

Була ще старенька бабуся, якій він пообіцяв встановити телефон лише за 10 гривень. Потім траплялися довірливі літні люди. Багато Сергій не брав. Найбільший «улов» становив 75 гривень. Ошукані одержували документи і папірець із номером телефону та годинами прийому «народного обранця». Цей вигаданий телефон і став причиною звернення людей до правоохоронних органів Алчевська. Дільничному інспекторові і сищикам знадобилося кілька днів, щоб знайти «депутата».

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Донецька Феміда проти Шалунів

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Багато хто зі служителів Феміди в робочий час перебуває напідпитку. Якби цю новину, що шокує, повідомив не Голова Верховного Суду, я не повірив би.

Ну, беруть хабарі (від 500 до 10 тисяч «зелених»)... Ну, не вирізняються деякі з вершителів долі правовою грамотністю (про це Василь Маляренко довідався, приймаючи іспити в суддів). Ну, порушують суди терміни розгляду справ... Але щоб на роботі — під градусом...

Утім, це може бути де завгодно, але не в донецьких храмах правосуддя. Тим паче не в апеляційному обласному. Тут просто не дозволять собі такого. Світитися такими собі пустунчиками напідпитку тамтешнім суддям не личить хоча б тому, що на них Страсбург дивиться. Пильно спостерігає у зв'язку із зверненням 37 суддів апеляційного суду з приводу заборгованості із зарплати і порушення їхнього права на об'єктивний суд.

Вчинок слуг Феміди вражає, чи не так? Вони опинилися в шкурі тисяч співгромадян, які втратили віру в той найоб'єктивніший, найсправедливіший суд на планеті. Побажаємо донеччанам перемоги в їхній праведній боротьбі за свої права.

І все-таки не цим можуть прославитися на весь світ судді вугільного краю. Вони претендують на рекорд з тривалості (15 років) розгляду цивільної справи про розділ майна.

Ідеться про будинок Віктора Шалуна і його сестри Юлії Лавриненко. Їхня мачуха, котра виїхала після смерті батька до Росії, подарувала частину будинку чужим людям. Чим грубо порушила інтереси пасинків.

— Договір дарування, — стверджує Віктор Іванович, — укладено раніше, ніж документи, на підставі яких відповідачі одержали частину спірного будинку, потрапили до БТІ. Тому ми домагаємося визнати договір недійсним, установити факт прийняття спадщини, стягнути матеріальний і моральний збиток і, зрештою, виселити новоявлених «господарів» з рідного дому.

Чому судді так довго блукають у правовому полі? Почасти автор відповів на це запитання ще в минулому столітті (1998 рік), розповівши про тяганину з боку Ворошиловського райсуду Донецька (суддя С. Кутя). Потім були інші носії мантії, що прийняли 13(!) рішень.

Коли тяжба досить набридла обласному суддівському начальству, справу після десятирічного(!) «розгляду» у Ворошиловському суді затребували до апеляційного суду. Він у грудні 2001-го, тобто через 28(!) місяців (частково) задовольнив позов брата і сестри.

Ця, здавалося б, перемога мало потішила позивачів, тому що, на їхню думку, суд (головуюча Л. Рибалко) виніс рішення, коли головні відповідачки (мачухи) вже не було серед живих(?!).

Верховний Суд майже через два(!) роки виправив донеччан, скасувавши їхнє рішення і направивши справу на новий розгляд до суду першої інстанції. Тобто до... того самого Ворошиловського місцевого суду. Ще на десять років тяганини?

Хоч би як там було, справа про розділ майна повернулася на круги своя.

Чи знайдеться добра душа з тверезою головою і бажанням припинити цей виснажливий і принизливий для позивачів круговорот?

Чи їм за прикладом слуг Феміди доведеться писати до Страсбурга?

Утім, Європейський суд з прав людини скаргою з України не здивуєш. А от видавців Книги рекордів Гіннесса — цілком.

Чи потрібна нам така слава?

P. S. ***Поки матеріал готували до друку, стало відомо, що 37 суддям апеляційного суду Донецької області сплатили заробітну плату. У Шалунів з'явилися шанси теж домогтися справедливості на Батьківщині...***

Іван ІЛЛЯШ.

Фото з архіву «ГУ».

На знімку: чи повернеться справа з Донецька у Верховний Суд?

ФОТОФАКТ

Донецькому державному інституту штучного інтелекту присвоєно IV рівень акредитації. Науково-технічні розробки, програмно-технічна продукція науковців цього вищого навчального закладу відомі не тільки в Україні, а й у Німеччині, Австрії, Ізраїлі, Туреччині, Австралії. До широкого спектра досліджень колективу належать, зокрема, і останні розробки робототехнічних систем.

На знімку: один із роботів, створених в інституті.

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

Де тече, там і пече

Гарячі річки, що циркулюють під Одесою, загрожують місту серйозними катаклізмами

ФАСАДИ І ЗАДВІРКИ

Це в Одесі вже перетворилося, на жаль, на якесь стихійне лихо: там житловий будинок розламався навпіл чи й зовсім завалився, а там раптом утворилося глибоке провалля посеред автотраси чи під трамвайними коліями... Особливу тривогу викликає той факт, що загроза інтенсивної руйнації нависла над історичною частиною міста, розташованими тут численними пам'ятками архітектури, історії та культури. Пояснюють це здебільшого тим, що стара Одеса споруджена з каменю-черепашнику, а його «вік», мовляв, уже вичерпався. Руйнація таких будівель отож — неминучість, якій важко зарадити.

Та ось парадоксальні, на перший погляд, факти: споруда 200-річної давності стоїть собі без будь-якого натяку на руйнацію, а вдвоє молодша — завалилася. Обидві — з одного і того самого будівельного матеріалу, черепашнику. А оскільки останній видобуто з каменоломень під самим містом, то випадки руйнації пояснюють, буцім, і так — катакомба просіла.

Останнім часом, щоправда, фахівці дедалі частіше привертають увагу владних структур до першопричини, як вони вважають, усіх отих катаклізмів: під містом пульсують, часто виходячи з контрольованих «берегів», численні річки, що й спричинили ті руйнації, провалля та осідання. Ідеться про водопровідні, теплові та каналізаційні мережі, споруджені хай і не «рабами Риму», а значно пізніше, та все-таки доволі старі й зношені. Їх оновлення — то нагальна, невідкладна потреба. Не тільки з огляду на величезні втрати води і тепла, а й, що не менш важливо, збереження міста, його житлових та інших споруд.

Це, схоже, дедалі більше усвідомлюють у міськраді, її виконкомі. А оскільки коштів на оте відновлення потрібно так багато, що для місцевого бюджету це — непосильна справа, то шукають виходи. «Одесводоканал», скажімо, на модернізацію комунікацій і устаткування якого потрібно майже мільярд гривень, нещодавно віддали в оренду терміном на 49 років потужній компанії «Інфокс». Вона зобов'язалася навести в господарстві лад, на що й залишається територіальній громаді Одеси сподіватися.

Та є ще під Одесою й інші мережі — для подачі в житла, на підприємства і в організації тепла і гарячої води. Вони перебувають в не менш зношеному чи й жалюгіднішому стані. А оскільки ці передані в управління теплоенергетичним комунальним підприємствам мережі — власність міської громади, то подбати про них має ніхто інший, як орган місцевого самоврядування. Саме депутатам міськради адресували своє звернення у зв'язку з ситуацією, що склалася, В. Пятов і Б. Завєрюха, директори комунальних підприємств «Одесатеплоенерго» та «Одестеплокомуненерго» — основних постачальників тепла й гарячої води у місті. Документ цей унікальний уже за своєю формою: у ньому чимало знімків, таблиць, розрахунків, а все те супроводжується доволі переконливим пояснювальним текстом.

— Сподіваємося на те, — каже Валерій Пятов, — що депутати зрозуміють усю складність та загрозливість ситуації і знайдуть з неї якнайшвидше вихід, бо щодень дедалі більше наближається місто до катастрофи, наслідки якої важко передбачити.

Ніколи не думав, що під Одесою повсякчас циркулює, уявіть лише, понад 26 тисяч тонн гарячої води. І що майже 500 тонн її щогодини через дірки різних розмірів у трубах витікає на глибині кількох метрів у ґрунт. Це слабо сказано — витікає, адже тиск в трубопроводах нерідко сягає 11 атмосфер, отож гарячі фонтани буквально вириваються з труб, утворюючи підземні порожнини, що потім і провалюються. Якщо така вода потрапляє на черепашникові фундаменти будівель, то вони швидко розчиняються в ній й утримувати споруду вже не здатні.

Унаслідок дедалі більшого фізичного зносу трубопроводів неухильно зростає кількість аварійних пошкоджень у мережах. Якщо в 1995 році їх було зафіксовано 85, то через сім років — уже 182. Це й зрозуміло: теплотрас з «віком» до десяти років у місті десь тільки 14 відсотків від загалу, зате таких, що експлуатуються понад 20 років, тобто за критичною межею, — майже 54 відсотки (або 370 кілометрів). Зовнішня та внутрішня (біологічна, що її спричиняють бактерії) корозії так «з'їли» труби, що товщина їх зменшилася понад критичну межу — звідси й часті розриви, які доводиться латати. Це, втім, майже даремна витрата зусиль і коштів, адже залатана в одному місці труба невдовзі потече в іншому. Й до отих 15 мільйонів гривень, що марнуються за рік унаслідок втрат гарячої води, додаються чималі витрати на постійне латання дірок.

Потрібні, вважають фахівці, кардинальні заходи — планомірна заміна найзношеніших і застарілих ділянок тепломереж. Тобто щороку (протягом п'яти років) слід вкладати в оновлення підземних теплових комунікацій не менш як 20 мільйонів гривень. У розпорядженні теплопостачальних підприємств таких коштів немає. У кого є?

— Джерелами фінансових ресурсів на такі цілі можуть бути і бюджет міста, і цілеспрямована позика, інвестиційні кошти, — вважає Валерій Пятов. — Визначитися з ними мають депутати міськради, чиновники виконавчих структур. Якщо вони не зроблять цього сьогодні, то завтра може бути вже пізно...

Мова не лише про загрозу холодів у помешканнях одеситів. Місто, повторимося, на межі катастрофи в прямому розумінні цього поняття — руйнації набувають масового й незворотного характеру. Уже тепер даються взнаки й негативні екологічні, соціальні наслідки неконтрольованої, у багатьох випадках, циркуляції підземних гарячих річок. Отож є й отакі міські задвірки — підземні. Від яких ніяк не відмахнутися — надто дорого це може коштувати мільйонній міській громаді.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

ФОТОФАКТ

В Одесі підписано угоду про співробітництво між Державним комітетом України з водного господарства та Одеською облдержадміністрацією. Документ стосується розвитку водного господарства і меліорації земель у регіоні на 2004—2005 роки.

На знімку: угоду підписують голова Державного комітету України з водного господарства Василь Сташук **(ліворуч)** і голова Одеської облдержадміністрації Сергій Гриневецький.

Фото Олександра СЄРОГО (Укрінформ).

ДІЄВІСТЬ

Нарешті «зрослося»...

або В самісіньку десятку

Клопітка це справа — у наші часи відстоювати в Україні справедливість. Особливо тоді, коли в боротьбу втягнуто представників двох різних «вагових категорій»: на одних шальках терезів Феміди — бідні та знедолені державою люди, на протилежних — «цвіт нації», нинішні її нувориші, з невідомо як нажитими мільйонними статками. Перед останніми навіть суди, не кажучи вже про більшість засобів масової інформації, відступають покірливо і улесливо.

Свого часу «Голос України» писав про пересічних сумчан та фірму «СумиТЕКо». Унаслідок операції «фірмі-немовляті», яка заледве нашкрябала по засіках 12 тисяч гривень статутного фонду, було передано фактично у довічне користування стратегічний об'єкт — цілісний майновий теплоенергетичний комплекс вартістю кілька десятків мільйонів гривень. Перша публікація «Локшина на вуха, дуля в кишені» датована ще січнем 2001 року. Потім були і вісім наступних, зокрема, «Локшина густішає — дуля крутішає», «Б'ють гейзери — летять гроші», які з невідомих причин пролітали повз ціль. Тим часом, ставши монополістом у забезпеченні Сум гарячою водою і теплом, керівники «СумиТЕКо» у наступні три роки фактично зробили місто своїм заручником — влітку місяцями залишали його без гарячої води, взимку — без тепла в квартирах. Зате гроші «стригли» справно. Спочатку «експериментували» над сумчанами, згодом стали «благодійниками» шосткинців, де отримали в оренду ТЕЦ шосткинської «Свеми».

Так збігло три(!) роки. І тільки десята публікація «Наказано зробити... банкрутом» від 6 лютого 2004 року — поцілила в самісіньку десятку. А сприяли цьому органи прокуратури.

Повідомляємо, що абсолютну більшість фактів, про які писали різні засоби масової інформації, зокрема і «Голос України», підтвердила ретельна перевірка діяльності фірми протягом 2002—2003 років, яку здійснила прокуратура області спільно з контролюючими органами. За виявленими фактами одному з керівників ВАТ «СумиТЕКо» пред'явлено звинувачення у скоєнні злочинів, передбачених ст. 191 ч. 5 КК України (заволодіння чужим майном в особливо великих розмірах) і ст. 366 ч. 2 КК (службова підробка). Унаслідок виявлених порушень державі було завдано збитків на загальну суму в 8,1 мільйона гривень. За поданням прокуратури місцевим судом Зарічного району міста Суми стосовно згаданого керівника «СумиТЕКо» вжито запобіжного заходу — взяття під варту. Слідство у справі провадить прокуратура Сумської області.

Прес-служба прокуратури Сумської області.

Державний працює і платить зарплату

Керченський судноремонтний завод — одне з небагатьох у цьому місті і в усьому Криму підприємств, не доведене до занепаду

— Підприємство навіть у найважчі часи, — каже директор заводу Володимир Кузьмін, — працювало без зупинок. А в останні кілька років ми стабільно маємо замовників. Уже не ми їх шукаємо, а вони нас. Тому що судноплавні компанії, чий флот хоча б одного разу ремонтувався в нас, стають постійними клієнтами. От і нині завод завантажений до середини літа. Хоча, звичайно, проблеми є: майже на третину зросла вартість прокату для судноремонту. А ті контракти, що ми уклали до подорожчання, треба виконувати. Нонсенс, але метал в Україні дорожчий, ніж на Заході. А тут ще й зміни в Митному кодексі такі прийняли, що іноземні судна, які заходять на ремонт, розцінювалися в режимі переробки товару і 20 відсотків податку на додану вартість брали не від вартості ремонту, а від вартості самого судна. Слава Богу, скасували ці зміни, але навіть короткий час їх дії міг зупинити судноремонт по всій країні. І були б не плюси в заробленні валюти до держбюджету, а суцільні чорні дірки в ньому...

Важко не погодитися з Кузьміним. Адже в доки судноремонтного заводу цілий рік, тому що бухта Керч не замерзає, заходить по 50—60 суден різного класу, довжиною до 140 метрів, вантажопідйомністю до 6 тисяч тонн. Ці і такий фактор, як відповідність ціни якості робіт, стали визначальними. А тому Керченський судноремонтний виграє тендери, приміром, у турецьких компаній. Віддають перевагу тутешнім берегам і російські судновласники..

Втім, усе взаємозалежне. Якщо кваліфікованим зварникові чи корпусникові в Росії платять з розрахунку 500 доларів на місяць, то на судноремонтному в Керчі — тисячу—півтори гривень. Так що багато хто вже давно покинув рідні береги. І завод гостро потребує висококваліфікованих робітників. Навчання оплачують, а вони все одно їдуть у Росію на заробітки. Отож при тім, що на заводі постійно трудиться 700 чоловік, плюс практично ще стільки ж контрактників, відчувається дефіцит робітничих кадрів.

Є в Кузьміна ще один головний біль — вода. Її вартість для підприємства в сто разів вища, ніж для городян, і в 15 разів вища, ніж у середньому по Україні. Вона обходиться судноремонтному в двомісячну зарплату всього колективу.

— І тарифи постійно ростуть, — каже Володимир Кузьмін. — Виходить, що практично все міське споживання води і затрати із забезпечення стоків оплачують підприємства, які працюють. Але ж ці витрати не обгрунтовані, їх не витримає ніяка економіка, тим більше ринкова.

25 років працює Володимир Михайлович на Керченському судноремонтному заводі. Різні часи були. Нинішні, мені здається, можна обережно назвати стабільними, такими, як мають на увазі, коли кажуть: хоча б не заважали...

Світлана ПИСАРЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Вечорниці для столиці

У столичній галереї «Лавра» буйно відгуляли перші відкриті вечорниці

Вечорниці... Для більшості з нас це слово має двоїстий сенс: це щось таке давнє, що не зосталося й сліду, а коли й зостався, то лиш у вигляді банальної дискотеки.

Є структури, які проблему вечорниць у сучасній культурі вивчають всерйоз. Зокрема, це Клуб етнічної музики, фольклорний фестиваль «Країна мрій». Для них це вже сьомі вечорниці, але відкриті, а не лабораторні — таки справді перші. Ініціатор акції — Олег Скрипка.

Як для першого разу, зібралося чимало людей. За вхід грошей не брали, що для столиці — рідкісна щедрість, а для студентів (їх тут була більшість) — втіха. Але була одна умова: публіку до галереї впускали лиш у народному вбранні. І кожен старався як міг: хтось дістав із бабусиної скрині повний комплект старого українського народного костюма, хтось обмежився лише вишиванкою чи хусткою. Цікаво, що у своєму народному одязі прийшло кілька німців, грузинів та індусів!

Атмосферу свята підтримував невеликий ярмарок, де у справжніх майстрів можна було навчитися малювати писанки, придбати вироби народних промислів, музичні записи фольклорних колективів, а також скуштувати гарячих вареників.

І ось Олег Скрипка відкрив вечір. Першим на естраду вийшов вокальний фольклорний колектив «Володар», співав автентичні веснянки, закликав весну, і весна таки прийшла до залу, стало тепліше. Естафету перейняв знаменитий фольклорний ансамбль «Божичі». Коли вони заспівали свою ударну «Розпустила Дуня ленти, а за нею всі студенти!» — тут усі присутні, здається, відчули себе вдома. А вже коли гурт «Мандри» ушкварив «Ой, на горі два дубки» — навіть німець, котрий до того стояв збоку й скептично споглядав загадкову слов'янську душу, — навіть той німець не зміг утриматися від пританцьовування!

Отут варто знову повернутися до питання, поставленого на початку: що таке вечорниці для сучасної людини — музей, де нічого не можна чіпати, чи дискотека, де дозволено все?

Вечорниці в галереї «Лавра» дають на це запитання несподівану відповідь: це і жива старовина, але водночас і свобода хорошої дискотеки.

Але просвічувало у вечорницях і щось третє, зовсім дивне: часом це нагадувало колективне пісенно-танцювальне священнодійство в храмі. Храм, звісно, трохи язичницький — та все одно священний.

Уперше цю священну ноту вдалося відчути, коли гурт «Карпатіянс» заспівав коломийку в дуже незвичній інтерпретації, і виявилося, що коломийка — то не просто тинди-ринди, а звертання до Бога.

І десь зринає зовсім недискотечна думка: «Господи, а таки є у нас вічні речі!»

Про це думалося потім ще раз — коли Олег Скрипка за підтримки кількох музикантів з «Карпатіянсу» та дівчат із гурту «Божичі» співав свою знамениту «Весну», а весь зал підхопив ту пісню...

Тут слід сказати ще одне: оці вечорниці не були імпровізованою акцією для організаторів та ініціаторів, зокрема, для Олега Скрипки. Кажуть, у нього питали: навіщо це вам? Він сказав: у юності всі ми космополіти, а потім повертаємося додому. А ще перед тим Скрипка з «Божичами» був у фольклорній експедиції на Полтавщині. Кажуть, слухав пісні полтавських бабів і плакав. Ви уявляєте, щоб Скрипка перед кимось плакав? А от на вечорницях це легко можна було уявити.

...Після антракту вечорниці перетворилися на майстер-класи народного танцю: бажаючі могли навчитися танцювати коробочку, карапет, картошку (лезгинку), ойру, гречаники, падеспань. І це теж було чудово.

Віталій ЖЕЖЕРА,
Габріелла НАЛИВАЙКО.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Туберкульоз потребує лікування і харчування

ДІАГНОЗ

У Міжнародний день боротьби з туберкульозом сотню бомжів Гагарінського району Севастополя було ситно нагодовано, переодягнено в чистий одяг і оглянуто фахівцями міського протитуберкульозного диспансеру.

У Севастополі на обліку перебуває майже вісім тисяч осіб, які хворі на туберкульоз чи перехворіли ним. Епідемічний поріг тут нижче за всеукраїнський, але і 61 хворий на 100 тисяч населення — це чимало.

Розв'язувати проблему туберкульозу потрібно насамперед підвищенням рівня життя, переконаний головний лікар Севастопольського протитуберкульозного диспансеру Василь Синцов. Адже після ліків, якими хворих забезпечує держава, необхідно ще посилено харчуватися. Протягом року севастопольці, котрі сумлінно лікуються, одержують додаткове харчування у вигляді продуктових наборів. Біда в тім, що поки що немає можливості пролікувати примусово тих, хто нехтує лікарськими рекомендаціями, сам не лікується і ставить під загрозу здоров'я оточення. Рішення про примусове лікування місцева влада прийняла, але для його виконання потрібно переглянути деякі норми Цивільно-процесуального кодексу.

Головний біль головлікаря — примусова вентиляція, яка не працює. Це призводить до різкого зростання хворих з активною формою туберкульозу. Уже вісім медиків диспансеру мають професійне захворювання, яке отримали в стінах рідного закладу.

Фтизіатри сподіваються на допомогу ВООЗ: з 1 липня Севастополь ввійде до системи міжнародних стандартів лікування і реєстрації захворюваності на туберкульоз, йому буде надано фінансову підтримку. Поки що таку систему запроваджено лише в Донецьку.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.
Севастополь.

Наша довідка

Щороку у світі виявляють до 10 млн. нових випадків захворювання на туберкульоз, від якого помирає близько 3 млн. осіб. Загальна кількість хворих сягає 50—60 млн. У цьому зв'язку Всесвітня організація охорони здоров'я у 1993 році проголосила туберкульоз глобальною небезпекою.

За критеріями ВООЗ, Україна належить до країн з високим рівнем розповсюдження цієї недуги. Епідемію туберкульозу в нашій країні оголошено в 1995 році. Погіршення епідемічної ситуації пов'язано з такими соціальними й медичними негараздами, як економічна скрута, зростання міграційних процесів тощо. Торік в Україні виявлено понад 37 тис. хворих на туберкульоз, більш як 10 тис. мешканців країни померли від цієї хвороби. Сьогодні загальна кількість осіб, котрі перебувають під наглядом лікувально-профілактичних закладів, становить 670 тис. осіб, зокрема, кількість хворих на активні форми туберкульозу — 141,5 тис.

Скальпель проти ножа

У провінційній лікарні нейрохірурги врятували життя чоловіку, вийнявши з його голови... ніж

ІСТОРІЯ ХВОРОБИ

Шанси вижити у тридцятитирічного чоловіка, доставленого пізно ввечері до медпункту містечка під Дрогобичем, практично дорівнювали нулю. Кухонний ніж увійшов у голову з такою силою, що видно було лише його рукоятку. Стало зрозуміло, що ніж не міг не зачепити життєво важливі центри, не дістатися до мозку. Фахівців, здатних провести операцію, зрозуміло, в медпункті не було. Дзвінок пролунав у Дрогобицькій центральній міській лікарні. На виклик виїхали лікарі нейрохірургічного відділення.

«Навіть якщо надії немає, — каже завідувач відділення Василь Батюк, — хірург входить до операційної з вірою в те, що життя не обірветься. У цьому випадку, по суті, не було навіть повноцінної операційної. Але було зрозуміло одне: треба оперувати, інакше людину не врятувати».

Отже, операція, додає Василь Миколайович, проходила майже як у польових умовах. Тривала вона понад дві години. «Було зрозуміло, — каже нейрохірург, — що лезо ножа пробило черепну кістку і досягло мозку. Вже потім ми заміряли: ніж увійшов на 12,5 сантиметра, пошкодивши артерію і зачепивши життєво важливі центри. Не одразу, але вдалося зупинити кровотечу, а вже потім методом резекції, тобто розкушування кістки, видалити ніж. Хворий був живий».

Використовуючи комп'ютерний томограф, потерпілого перевезли до Дрогобича. Але навіть після цього надія на те, що він залишиться жити, не була надто великою: мозок не може не відреагувати на такі ушкодження. «Тому, — каже Василь Миколайович, — ми розцінили як диво те, що вже третього дня до хворого почала повертатися свідомість. Наступного дня він зміг пити і їсти. Не міг говорити, але сьогодні мова потроху повертається. До речі, — посміхається хірург, — знаєте, якими були перші слова, вимовлені хворим? Спочатку — «мама», а потім — «дякую».

Цілком можна припустити, що друге слово стосується і жінки, яка дала життя сину, і лікарів, котрі зберегли його, коли надії, здавалося, не залишалося. До речі, автору цих рядків довелося розмовляти з завідувачем відділення про цей випадок саме того дня, коли Василю Миколайовичу виповнилося п'ятдесят. Двадцять з них він працює нейрохірургом, оперує.

До зазвичай суворого режиму, що діє у нейрохірургії, цього дня було внесено деякі демократичні послаблення, завдяки чому до відділення раз у раз заходили люди з букетами квітів. Із вдячних посмішок і щирих слів було помітно, що багато хто вважає себе зобов'язаним цій людині не тільки здоров'ям. Здалося навіть, що в людей, котрі народилися двічі, якийсь особливий погляд.

Тетяна ТИХОНОВА.
Дрогобич.

Після операції постільний режим не обов'язковий

Нейрохірургічна клініка Ужгородського національного університету — єдина в Україні, де роблять так звану «операцію Дженетта», спрямовану на лікування невралгії трійчастого нерва. Клініка забезпечена спеціальним мікроскопом, іншою складною технікою, що дає змогу проводити надскладні операції на мозку. Зокрема, видаляти базальні мозкові пухлини гіпофіза, мозкового стовбура, ліквідувати патології слухового нерва. А сучасна технологія видалення грижі міжхребцевих дисків дає можливість прооперованому наступного дня після хірургічного втручання встати з ліжка. У клініці працює професор Володимир Смоланка — один з п'ятірки найкращих європейських нейрохірургів. Операції, які він виконує, тривають від п'яти до десяти годин.

На знімку: Володимир Смоланка **(праворуч)** виконує операцію з видалення аневризми судин головного мозку.

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

ШВИДКА ДОПОМОГА

Служба 0300

300 гривень — саме таку суму мені довелося нещодавно сплатити за послуги таксі. Чому таксі? Та тому, що інакше таку «швидку допомогу» й не назвеш. Коли в мене о третій ночі майже до сорока градусів піднялася температура та напухло горло, лишилося тільки одне — викликати «швидку». Взявши слухавку і згадавши, як минулого разу майже через сім годин приїхала «швидка», чомусь стало моторошно, адже горло, здавалося, щохвилини стає більшим і невідомо, що зі мною було б до ранку. І тоді, сподіваючись, що потраплю до надійних рук професіоналів, вирішила звернутися до однієї з платних клінік «швидкої медичної допомоги». Набрала номер, чергова записала мої дані і докладно всі симптоми захворювання. Сподіваючись, що з хвилини на хвилину прийде лор, з нетерпінням почала чекати. За двадцять хвилин приїхала невідкладна допомога. Коли побачила бригаду, чомусь склалося враження, що до мене прибули не досвідчені лікарі, а, в кращому разі, санітари. Та надія лишалася доти, доки, краєм ока глянувши на збільшені мигдалини та з моїх слів записавши температуру, люди в білих халатах порадили... відвідати лора. На запитання «Пробачте, а кого, по-вашому, я викликала?» у лікарів відповіді не знайшлося. Далі запропонували відвезти до обласної лікарні, але лише після негайної оплати послуг. І швиденько виписали чек на суму... 300 гривень. Яких саме послуг, я так і не зрозуміла. Після тривалої суперечки, точніше монологу, мені «запропонували» зробити кардіограму серця, завчасно попередивши, що це не обов'язково і я можу відмовитися від такої послуги. Я погодилася, бо хотілося, щоб хоч десяту частину суми відпрацювали.

Дорогою до обласної лікарні подумалося: невже таким людям совість дозволяє заробляти гроші на чужому горі. Чи, може, це професійна звичка?

Наталія ХОМЕНКО.

НА ПРИЙОМІ У ЛІКАРЯ

Мені 40 років, але почуваюся як старий. Спина болить, суглоби скриплять, голову і ту важко повертати. Може, це від постійного сидіння за комп'ютером я «заіржавів»? Що зі мною коїться і що робити?

Михайло ЧЕРНЕНКО.
Донецьк.

На запитання читача ми попросили відповісти керівника відділу клінічної фізіології і патології опорно-рухового апарату Інституту геронтології АМН України, професора Владислава ПОВОРОЗНЮКА.

— Зазначені симптоми характерні для остеоартрозу. Це захворювання пов'язане з дегенеративно-дистрофічними змінами в суглобах. Простіше кажучи, тканина суглобного хряща атрофується у разі недостатніх навантажень чи зношується під час надмірних. Вона стає менш пружною, втрачає свої амортизаційні властивості, суглобні поверхні гірше ковзають одна об одну. Внаслідок цього з'являється біль, обмежується рухливість суглоба. До групи ризику остеоартрозу потрапляють ті, хто працює сидячи, більшу частину часу проводить за письмовим столом чи комп'ютером, люди похилого віку чи, навпаки — спортсмени, котрі інтенсивно навантажують і часто травмують суглоби. В Україні, за даними статистики, кількість людей, що потерпають від різних захворювань суглобів, перевищує 3 мільйони осіб. І це тільки з тих, хто звернувся по медичну допомогу.

Своїм пацієнтам із захворюваннями суглобів ми рекомендуємо зниження маси тіла, активний руховий режим без ударних навантажень на суглоби, використання фіксувальних пристосувань для суглобів, наприклад, наколінників, якщо рух уже супроводжують неприємні відчуття. І, звичайно, кожному підбираємо медикаментозне лікування відповідно до сучасних міжнародних стандартів. Так, наприклад, у своїй практиці лікування остеоартрозу ми застосовуємо лікарський засіб із групи хондропротекторів — Терафлекс. До його складу входять хондроїтин і глюкозамін, які добувають з хрящів тихоокеанських акул і панцира крабів. Хондроїтин знижує активність речовин, що руйнують хрящ, уповільнює процес «старіння» хрящової тканини, відновлює його амортизаційні властивості. А глюкозамін слугує будівельним матеріалом для хондроїтину й інших потрібних суглобам речовин. Перевага препарату в тім, що він не лише допомагає заповнити дефіцит внутрішньосуглобового мастила, а і не дозволяє організму розучитися самому його виробляти.

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА.

ОГОЛОШЕННЯ

Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) 20.01.2004 року порушено справу № 9/4б про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Антрацитівське автотранспортне підприємство № 10962», код ЄДРПОУ 03116016, адреса: 94600, Луганська обл., м. Антрацит, вул. Пархоменко, 21, р/рахунок № 26008302150064 у відділенні Промінвестбанку м. Антрацит Луганської області, МФО 304331.

Розпорядником майна призначено Стамбулу Л. М., ліцензія АА № 249883 від 22.10.2001 р., яка мешкає за адресою: м. Луганськ, вул. Радянська, буд. 66, кв. 20.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Запорізької області (м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21) за заявою ДПІ у Заводському районі м. Запоріжжя 10.02.04 р. порушено справу № 19/35 про порушення справи про банкрутство ВАТ «Будівельно-монтажне управління «Запоріжстальбуд-2» (69008, м. Запоріжжя, Заводський р-н, вул. Реуктивна, 1, код ЄДРПОУ 13616837, р/р 26001301302351 укр. грн. в Дніпр. Ф-ї ВАТ Кредитпромбанк», МФО 306890, р/р 26009280102001 укр. грн. в Орджонікідзевському від. ПІБ МФО 313333). Розпорядником майна призначено Зинченко Ю. О. (м. Гуляйполе, вул. Спартаківська, 8).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються Господарським судом протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) визнав Відкрите акціонерне товариство «Південнобузьке» (57125, с. Кир'яківка Миколаївського району Миколаївської області, код ЄДРПОУ 00853062, р/рах. 26004464 у МОД АППБ «Аваль» м. Миколаєва, МФО 326182) банкрутом і розпочав ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Ханенка Антона Павловича (ліцензія № 140419 від 05.06.2002 р.), 54001, м. Миколаїв, а/с № 101, тел. (0512) 34-35-45; 8-050-337-13-34.

Господарський суд Черкаської області постановою від 16.02.04 р. визнав банкрутом СТОВ «Нива» код ЄДРПОУ — 05278243 (Черкаська обл. Смілянський р-н, с. Залевки, пров. Щорса, 8) і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Занько М. М., ліц. АА № 249798 від 19.10.01 р. (18021, м. Черкаси, вул. Героїв Дніпра, 81, к. 409) тел. (0472) 54-18-76.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушив справу № 15/99-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Науково-виробничий центр «Меганом» (04080, м. Київ, вул. Новоконстянтинівська, 18, п/р № 26006301001297 в АКБ «Мрія», МФО 321767, код ЄДРПОУ 24089832).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Клименко Світлану Юріївну (ліцензія серія АА № 668349, видана 23.10.2003 року), конт. тел. 228-52-06.

ДП «Ментор»
(Код ЄДРПОУ — 31812471), зареєстроване Печерською районною у місті Києві адміністрацією 20.12.01 р. за № 30293, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються за адресою: 01033, м. Київ, вул. Саксаганського, 52-А.

Доповнення до порядку денного загальних зборів акціонерів ВАТ «Маріупольський універмаг «Україна», які відбудуться 15 квітня 2004 р.

6. Внесення змін до складу Правління.
7. Внесення змін до складу Спостережної Ради.

ДП «Життя», код за ЗУКПО: 30721614; Свідоцтво про реєстрацію № 5999, від 01 лютого 2000 р. в Ленінградській районній Державній Адміністрації, м. Києва, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом 2-х місяців.

ТОВ «Фенікс» ідентифікаційний код 23795315, зареєстроване Куйбишевською райдержадміністрацією 07 червня 1996 року № 119, повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом двох місяців за адресою: 71000, Запорізька область, Куйбишевський район, смт. Куйбишеве, вул. Суворова, 1.

Представництво «ЗАТ «Центральна Компанія «ФПГ «Росагропром»,
ідентифікаційний код за ЄДРПОУ 26079810, юридична адреса: 01042, м. Київ, вул. Патріса Лумумби, буд. 4-А, оф. 315, р/р 2600110915 в АППБ «Аваль», м. Києва, МФО 300335, оголошує про закриття Представництва.

Претензії приймаються протягом 3 місяців з дня публікації оголошення за адресою: 103055, м. Москва, вул. Лісна, буд. 55, стр.5, ІНН 7706145787, ЗКПО 47244293, ОРГН 1027700115354.

Господарський суд Вінницької області (21000, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 16.10.03 р. по справі № 5/535-03 визнав банкрутом приватне підприємство «Універсал» (23700, Вінницька обл., м. Гайсин, вул. Леніна, 73, р/р 2600230114 відділення «Промінвестбанк» м. Ладижин, МФО 302485, код 20082388) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Карпик Т. П. (21000, м. Вінниця, вул. Соборна, 52, кім. 4).

Претензії приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3А) постановою від 12.03.04 по справі № 11/12Б визнано КСП «Зоря», адреса: 92530, вул. Радянська, 3, с. Стрільцівка Міловського району, Луганської області, код 30618767 банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений Галицький Олександр Іванович.

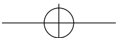
Господарський суд Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54а, т/ф 72-41-10) постановою від 16.03.2004 р. по справі № 4/67-Б визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Будліс» (43000, Волинська область, м. Луцьк, вул. Ковельська, 183, код за ЄДРПОУ 23251503, р/р 26008231818001 в КБ «Приватбанк», МФО 303440) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Колпакову Ірину Іванівну (м. Луцьк, пр. Грушевського, 30, т. 77-63-59, ліцензія № 719765 від 21.01.2004 р.)

Господарський Суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) ухвалою від 27.02.2004 року порушив провадження у справі № Б26/14/04 про банкрутство Відкритого Акціонерного Товариства «Нікопольський райагрохім» (53282, Дніпропетровська область, Нікопольский р-н, с. Кам'янське, код ЕДРПОУ 05488124; р/р 26087339110001 в НФ КБ «ПриватБанк», МФО 305891).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Зибіна Антона Олександровича (49041, м. Дніпропетровськ, ж/м Тополя-3, б.3, кв. 16; ліц № АА 047942; тел. (0562) 31-73-44).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Від ведучої

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Сьогодні наша сторінка буде традиційно веселою і трохи бешкетною. Весна — чим не привід для пустощів? Дослідники кажуть, що цієї пори року в людей не буває депресії. Хіба можна хандрити, коли все навкруги просинається?! От і наше «Далі буде» наповнюється енергією. В яке русло її можна спрямувати? На думку спадає безліч шалених ідей...

Ірина БУЛАНЕНКО.

Усі рідкісні книги, до нас!

Фонд рідкісної книги з'явився нещодавно в Кам'янець-Подільському державному університеті на Хмельниччині

«Повне зібрання законів Російської імперії», «Митний статут Петра I», ветеринарна та санітарна хроніки Кам'янця-Подільського сто- і двохсотлітньої давності стали першими його експонатами. Раніше старі видання зберігалися в міському архіві, який торік постраждав від пожежі. Цінні документи, порятовані з вогню, перевезено до Хмельницького сховища, а ось бібліотеку вирішено передати університету, що за останні роки значно наростив науково-дослідницький потенціал, набув європейського визнання.

Фонд розмістився на базі історичного факультету і готується відкрити вже третій, великий читальний зал, бо отримує дедалі більше заявок від дослідників, котрі виявляють бажання ознайомитися з рідкісним зібранням.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1876 р. Народився філолог та мистецтвознавець Іларіон Свєнціцький. Організував у Львові Національний музей і був його директором в 1908-52. ■ 1920 р. У Харкові вийшов перший номер щотижневої газети селянської молоді «Молоде село». ■ 1944 р. Народився федеральний канцлер Німеччини Герхард Шрьодер. ■ 1948 р. Розпочала діяльність Всесвітня організація охорони здоров'я. ■ 1969 р. Помер державний і партійний діяч УРСР Дем'ян Коротченко. ■ 1989 р. У Києві відкрито пам'ятний знак на честь спільної боротьби проти гітлеризму польських і радянських зенітників.

ОТАКОЇ!

Знесла курочка непросте яйце

Надія Григорівна Мацько — хазяйка несучки — очам не повірила: яйце важить 156 грамів (звичайне — 50—60 грамів). Якщо врахувати, що білоруська курка йде на рекорд Гіннесса зі своїм яйцем у 160 грамів, а до цього першість з «вагової категорії знесеного яйця» кілька років утримувала кубинка з міста Лас-Тунас з 146 грамами, то наша миколаївська несучка довела, що і ми не в тім'я биті.

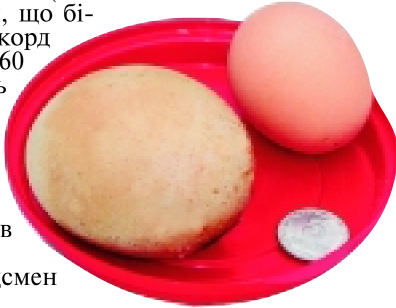

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

На знімку: яйце-рекордсмен порівняно зі звичайним.

ГІСТЬ

Шварценеггер і його друзі

Відомий актор, спортсмен і губернатор американського штату Каліфорнія Арнольд Шварценеггер навесні наступного року за запрошенням легендарного українського штангіста Леоніда Жаботинського приїде до Запоріжжя.

Приїзд гостя буде приурочено до проведення в Запоріжжі Міжнародного турніру важкоатлетів «Зірки сили». За словами сина відомого спортсмена, який очолює спортивний благодійний фонд імені Леоніда Жаботинського, зірку Голівуда та батька зв'язує давня дружба: «За визнанням самого Шварценеггера, Леонід Іванович був і є його єдиним кумиром, зустріч з яким у далекі шістдесяті роки змінила життя юного Арнольда. Шварценеггер із задоволенням прийняв запрошення приїхати до Запоріжжя для участі в міжнародному турнірі, на який також буде запрошено провідних спортсменів із десяти країн світу».

Леонід Жаботинський тривалий час жив у Запоріжжі і називає його своїм рідним містом. Чемпіон Олімпійських ігор з важкої атлетики в суперважкій вазі (Токіо-64, Мехіко-68), чотириразовий чемпіон світу, дворазовий чемпіон Європи, восьмиразовий чемпіон СРСР, 19-разовий рекордсмен світу пішов із професійного спорту в середині сімдесятих років минулого століття.

Баян як перша скрипка

Якщо на афіші концерту написано «Баян з усіма невідомими», ви думаєте: ага, мабуть, невідомі баяністи гратимуть частівки й вальси невідомих композиторів!

Думаючи так, ви будете дуже розчаровані, бо у програмі концерту — твори І. Тараненка, А. Загайкевич, В. Польової, С. Губайдуліної, М. Вірсаладзе, Г. Канчелі, А. П'яццоли. Імена, як бачимо, до невідомих не належать, швидше навпаки. Отже, йшлося не про «невідому музику», а про те, що баян у даному разі проявляв себе у невідомих якостях і вів у концерті, так би мовити, партію першої скрипки! Це при тому, що разом з ним працювали і справжня скрипка, кларнет, саксофон, віолончель. А ще в концерті дуже яскраво засвітилася співачка з Ужгорода Світлана Глєба. А от сам баян був у руках молодого виконавця Романа Юсипея **(на знімку)**. Власне, задум цього мистецького проекту теж належав Романові, котрий був тут організатором, режисером, диригентом, виконавцем. Роман поставив перед своїм баяном дуже амбітні

завдання. Може, не всі вони однаково добре вдалися. Але концерт «Баян з усіма невідомими» таки став найяскравішою подією XIV фестивалю «Музичні прем'єри сезону», що відбувся недавно у Києві.

Габріелла НАЛИВАЙКО.

Подарунок для африканського гостя

Він полюбив солоні огірки й українських дівчат

ХАРАКТЕРИ

З Ганною і Чарльзом ***(на знімку)*** *ми познайомилися на святі в Музеї архітектури і побуту в Києві. Погодьтеся, ця пара дуже мила. Не дивно, що на велелюдній гулянці вони часто ловили зацікавлені погляди.*

Зустрілися в Нігерії, коли Ганна там як представник журналу збирала матеріал для репортажу. На одній з вечірок у столиці — місті Абуджі їх представили одне одному спільні друзі.

— Так почалися стосунки, що переросли у велике почуття, — каже вона. — Чарльз — керівник телекомунікаційної компанії в Нігерії і бізнесмен. — Але в душі, — розповідає дівчина, — він письменник: завжди знаходить час зупинитися і поспостерігати за світом.

До Києва Чарльз приїхав погостювати. Хто б міг подумати, що природа піднесе подарунок африканському гостеві: 18 градусів морозу! Найперше він попросив відвести його до магазину, де продають хутро. Хлопець мріяв про російську шапку-вушанку, а в таких умовах це було справою виживання.

Молоді люди розповіли, що вони намагалися з'ясувати, для кого більше екзотики: для Ганни в Нігерії чи для Чарльза в Україні. Зійшлися на тім, що й у них, і в нас гострих відчуттів для обох було вдосталь. Чарльзу дуже сподобалася українська їжа, особливо житній хліб, капуста і солоні огірки. Він був уражений добродушністю і гостинністю і, звичайно, не зміг залишити без комплімента українських дівчат:

— В інших країнах у дівчат не хода, а човгання, а українки — справжня грація.

У Ганни в Африці теж було багато вражень. Найбільше здивували люди — освічені, талановиті в різних галузях мистецтва і науки, які цінують волю і пишаються своєю нацією.

Ольга СРІБНА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ДЕСЯТА МУЗА

Світогляд у спадок

У Києві відбувся передпрем'єрний показ художньої стрічки «Кровна єдність», створеної кіномитцями з України, США та Словаччини. Цей фільм про страждання, магію повернення, кохання, жорстокі уроки та сподівання.

В основі сценарію — трагічна доля родини, розкиданої в історичному і світовому просторі. Головний герой, молодий американець Мартін, перетинає «океан цивілізацій», щоб відшукати свої корені. Посткомуністична Словаччина нагадує посткомуністичну Україну або Росію, де «кровна» спадщина поколінь (і духовна, і бездуховна) переходить не по родинній, а по світоглядній лінії.

«Кровна єдність» — це перша повнометражна картина режисера, американця словацького походження Олега Гаренчара. Про свою роботу він сказав: «Фільм не є автобіографією, але його витоки — у моєму досвіді людини, яка опинилась у міжкультурному просторі й яку хвилюють проблеми самоідентифікації». Продюсером проекту став відомий український тележурналіст і менеджер Микола Княжицький. Співпродюсером стрічки виступила українська компанія «Медіадім».

У головних ролях знялися зірка Голівуда Рудольф Мартін (Мартін), актриса Словацького національного театру Моніка Хілмерова (Андреа), один з найактивніших акторів європейського кіно Роман Лукнар (Владо). Роль Сайтера, словака українського походження, зіграв відомий російський актор Анатолій Кузнецов. До нашого глядача «Кровна єдність» прийде після участі в міжнародних кінофестивалях.

Оксана КАЛУГІНА.

На знімках: кадр із фільму «Кровна єдність».

«У нас побував полтергейст»

ДИВОВИЖНЕ

В одному з житлових будинків Станційного провулка міста Теплогірська стався дивний вибух. Пізніше хазяїн будинку Євген Русланов розповів:

— Щойно я зайшов до хати, як почув, ніби щось ляснуло. Став перевіряти проводку, грубку — все було в порядку. Але тільки-но відчинив дверцята топки, пролунав вибух такої сили, що мене підняло і винесло надвір. З вікон вилетіли шибки й вивалилося 10 кв. м стіни. Водночас сама грубка зосталася ціла, вогню і сажі в приміщенні не було і навіть посуд, що стояв на кухні в шафочці, не попадав. На щастя, 12-літня дочка гостювала в бабусі, дружина була на роботі.

Дивним чином не постраждав і собака, що залишився лежати під стільцем разом із цуценятами.

На місце події прибула мобільна оперативна група міського управління МНС. Газу в будинку нема, електрика в порядку, грубка теж працює справно. Як робочу прийняли версію про те, що, можливо, вибух спровокував газ метан, вийшовши на поверхню з відпрацьованої шахти ім. XXII партз'їзду, закритої ще в 1996 році. Фахівці Луганського об'єднання дирекції державної компанії «Укрвуглереструктуризація» провели аналіз проб повітря і ґрунту на місці пошкодженого будинку. Результат, однак, наявність метану не підтвердив. Повторний аналіз, проведений уже Стахановським загоном гірничорятувальної служби, також дав негативну відповідь.

Міська влада прийняла рішення виділити потерпілій родині двокімнатну квартиру, а створена комісія б'ється над розгадкою таємничої пригоди. Вирішено провести повторні аналізи на наявність у ґрунті газу не тільки на території вибуху, а й на сусідніх вулицях міста, а потім звернутися до послуг фахівців Макіївського НДІ, щоб провели незалежну експертизу. Версію про вибух газу або підтвердять, або остаточно відкинуть. Однак хазяйка будинку вважає найреальнішою свою версію: в її хаті побував полтергейст.

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

Михайлові Задорнову не до сміху

Відомого артиста здивувала звістка, що на його концерт у Сімферопольському держцирку квитки вартістю від 60 до 150 грн. успішно продано. Про цей власний виступ Задорнов нічого не знав, жодних договорів про його проведення не підписував. Звістка про «кримські гастролі» змусила гумориста звернутися із заявою до керівників Управління податкової міліції автономії з проханням розібратися. Що й було зроблено.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Весь Харків — на столі

Унікальне видання вирішив відродити харківський фотожурналіст і директор фотоагенції «Україна слобідська» Юрій Ворошилов. Він розповідає, що протягом півстоліття (до 1911 року) в Харкові губернське статистичне управління випускало щорічний харківський календар. Це було своєрідне видання, де харків'яни могли почерпнути найрізноманітнішу енциклопедичну інформацію, цікаві оповіді про події з життя Слобожанщини, історичні довідки про відомих земляків. Нам таке поєднання інформації може видатися принаймні дивним. Але «ретро» на робочому столі сучасної ділової людини, на думку Юрія, не лише красива цяцька, а й корисна річ. Сенс нового календаря — органічне поєднання фотоальбому Харкова, головних подій, настільного щоденника і дат народження так званих публічних людей. Автор каже, що для першого видання набралося майже дві тисячі славних імен: науковці, керівники підприємств, лікарі, журналісти, діячі культури. Календар видано за підтримки Харківського авіазаводу. Це своєрідний подарунок до 350-річчя міста.

На знімку: Ю. Ворошилов.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Фото автора.

Голос України

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011064. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»